

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Nisan-Mayıs 2008, Yıl 12, Sayı:257 Fiyatı:1.50 YTL (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

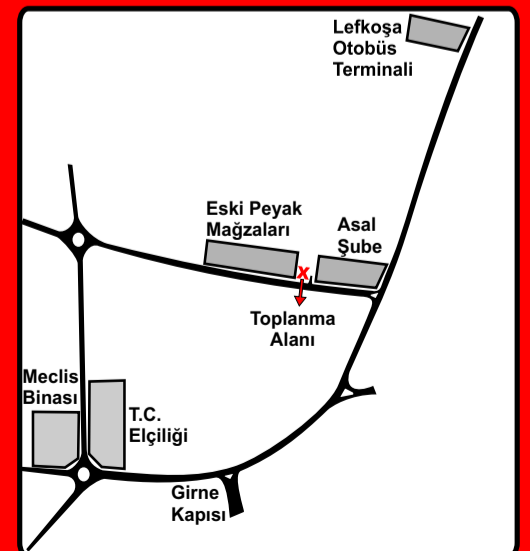

**Baskıya, sömürüye,
adaletsizliğe karşı,
İnsanca, refah içinde
bir düzen için,**

**SOSYALİZM
MÜCADELESİNİ
YÜKSELTMEK İÇİN**

ALANLARA!

**1 Mayıs eylemi için, Kıbrıs Sosyalist Partisi,
Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi ve
E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi
Ortak Korteji saat 17:30'dan itibaren
eski Peyak yanında (Asal Şube yanı)
toplacaktır.**

Bu Sayı Neler Var...

Makaleler

Neler Oluyor Neler.....	3
Lokmacı ve Dağıtılan Lokmalar.....	4
Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen	
Yalanlar.....	9
Çözüm mü Dediniz?!.....	11

Köşe Yazıları

Sosyalist Gözlem.....	5
Yakın Takip.....	7

Haber-Yorum

KTOEÖS ile Dayanışmamız Sürecektir!.....	3
“Milli Mesele ve Sosyalist Duruş” Başlıklı	
Seminer Yapıldı.....	4
Fransa Yerel Seçimlerinde Bir Kıbrıslı!.....	4
Tiyatro EKİM Sokakta.....	5
Emperyalistler Ortadoğu'dan Kovulmalıdır!. Halkı Kandırmaktan Vazgeçin!.....	6 11
Emekçiler Mücadeleye!.....	12

Röportaj

Tıp-İş Başkanı Erol Şehirlioğlu ile sağlıkta yaşanan problemleri	14
---	----

Kültür-Sanat

Çağlamayan Parkı.....	8
Generale Açık Mektup 3.....	8

Dünyadan

İngiltere'de Savaşa Hayır Protestoları.....	13
Bir Milyon Kişi Askeri Zorbalığa ve Savaşa Karşı Sokakta.....	13 13
Yunan İşçilerden Grev.....	13
İşçiler Grevde.....	13
Slovenya'da Özel Sektör Grevi.....	13

KSG'den Okuyucuya

1 Mayıs ve Tavrımız

1 Mayıs kutlamaları çerçevesinde yaşanan tartışmalara taraf olmamak elde değil.

Birçok muhalif kesim, 1 Mayıs'ta Sarayönü'nde Dev-İş öncülüğünde düzenlenecek olan kutlamalara eleştiriler yöneltmekte.

Eleştirilere hak vermek gerekiyor çünkü Dev-İş ve benzeri sendika ve örgütler artık öyle bir hale gelmiştir ki, CTP ile özdeşleşmiş, adları, hareket ve politikaları CTP'den bağımsız düşünülemez olmuştur.

Bu adada 1 Mayıs'ı kutlamayı en az hakeden belki de CTP'dir.

Emperyalist güçlerin kontrolünden çıkmayan, üstüne üstlük onların Kıbrıs'taki mevcudiyetlerinin savunuculuğunda öncü rol oynayan aktörlerden birisi olan, Ankara-IMF politikalarını n Kıbrıs'ın kuzeyindeki uygulayıcısı olup işçi ve emekçileri her geçen gün daha kötü yaşam koşullarında yaşamak zorunda bırakan CTP, işte bu nedenlerden dolayı işçi ve emekçiler ve onların “günü”yle ilgili olarak esasında ağızdan tek laf çıkması gereken bir partidir.

Hatta bazı sosyal-demokratları n 1 Mayıs'ta piknik alanlarına üşüşüp 1 Mayıs'ı mangala atılmış etler ve yapılan tek kale maçlar etkinliklerine ortak olması sanırız onlar için daha iyi olur.

Gerçekten de de CTP'nin 1 Mayıs'ın ve mitinginin yanından bile geçmemesi gerekir.

Peki CTP'ye gönül vermiş, geçmiş dönemlerde sırf CTP'li olduğu için çeşitli baskı ve zorlamalara maruz kalmış, gönlü ileriden, devrimden ve sol değerlerden yana olan ancak “ne yardan ne serden geçemeyen” CTP'li, hatta CTP'li olmasına da gerek yok, kendini ilerici, devrimci, demokrat olarak gören ve Sarayönü'ndeki kutlamalara katılan işçi ve emekçileri, demokratları sırf CTP'yi onun çeşitli örgütlerden sözcülerini protesto etmek amacıyla bu partinin hegemonyasına, kürsüden savurduğu nutukların etkisi altında kalmasına göz yummak ne kadar doğru bir tavır olur?

Aynı şekilde güneyde yapılacak olan mitingi sırf AKEL'i veya PEO'yu protesto etmek uğruna, işçileri ve emekçileri alternatif, devrimci bir siyasetten, KSG-KSP siyasetinden uzak tutmak, onlara devrimci sınıf siyasetini bildirilerle, slogan ve pankartlarla taşımamak ne derece doğrudur?

CTP'ye muhalif olmak adına kurulan ve fakat ne hikmetse CTP'yle aynı siyaseti, yani BM şemsiyesinde, iki bölge, garantörlü, federal, AB üyesi Kıbrıs siyasetini savunan Barış Platformu'nun da süttten çıkmış ak kaşık olduğu düşünülebilir mi?

Siyaset aynı olduğunda başa geldiğinde CTP'nin icraatlarının aynısı yapılmayacak mı?

Buna rağmen yine Barış Platformu'nun İnönü meydanında düzenleyeceği mitinge, “siz de CTP'nin aynısınız, nüanslarla ayrılıyorsunuz, başa geldiğinizde yeni bir CTP kesileceksiniz” diyerek, ki bu doğru tespittir, katılmamak, oraya gelecek olan işçi, emekçi, devrimci ve yurtseverlere siyasetimizi taşımayı engellemez mi?

Biz sosyalistler, 1 Mayıs'ta her üç alanda da düzenlenecek olan mitinglere katılacağız.

Bu mitinglerde, kendi bağımsız, devrimci siyasetimizi bildirilerimizin, KSG'nin dağıtımını yaparak, pankart ve dövizlerimizi taşıyarak, sloganlarımızı haykırarak dile getireceğiz.

1 Mayıs'a dönük tavrımız bu olacaktır.

1 Mayıs kızıldır ve kızıl kalacaktır!

Neler Oluyor Neler...**1. Ulusların/halkların, sömürgelerin kendi kaderini tayin hakkı**

R.R. Denктаş bu prensip temelinde Kıbrıslı Türklerin aşırı bir devlet kurma haklarının varlığını savunuyor. Dahası, Kıbrıslı Türkler halihazırda bir KKTC, yani devletlerini kurduklarına göre, Kıbrıs'ta ulusal sorunun bu temelde çözüldüğünü ilan ediyor.

Haklı. Ama alacağı yok. Borcu ise çok.

Kendi ulusu için bu prensibin geçerliliğinden hareket eden bir siyaset adamının bu prensibin başka uluslar için de geçerli olduğunu savunması gereklidir. Ama R.R. Denктаş bunu yapmaz. Tabii ki bu nedenle bizzat kendi elcağızıyla kendi prensibinin kuyusunu kazmaktadır. Böylece de bu prensibin tutarlı bir şekilde uygulanmasının önünde engel olanların saflarında yer almaktadır.

Kıbrıs siyasetinde enterasan bir sonuçtur bu. Hayatını bu prensibin kendi ulusu için zaferini elde etmeye adadığı iddia edilen - kendisi de böyle bir iddiada bulunan bir siyasetçi- kendi eliyle bu prensibin uygulanmasını engelleyenler safında yer almaktadır.

KKTC'nin tanınmamasının önündeki en büyük engel R.R. Denктаş tarzı siyaset yürüten siyasetçilerdir. Bunlardan Rum tarafında da bolca vardır. Onlar da Rumların kendi kaderini tayin hakkının uygulanmasını aynı prensip yoksunluğu nedeniyle uygulanmaz kılmaktadırlar.

Bunların tümüne birden burjuva siyasetçiler ve burjuvazinin prensip yoksunluğu, bu olaya burjuvazinin milli sorunun çözümündeki tam fiyaskosu diyoruz.

2. Ülkelerin/devletlerin sınırlarının bütünlüğü, ihlal edilemezliği

Ulusların/halkların kendi kaderini tayin hakkı prensibinin uygulanmasının önünde duran başka bir prensip daha vardır. Ülkelerin/devletlerin sınırlarının bütünlüğü, ihlal edilemezliği.

Bu prensip temelinde ele alındığında Kıbrıs'ın 1974 TC askeri çıkarması sonrası sınırlarda değişiklik yapılarak ikiye bölünmesi, bu prensibin ihlalidir. Açıktır ki bu prensibin en tutarlı savunucusu güneydeki siyasetçilerdir.

Mesela Papadopolus ve tabii ki Hristofyas yoldaş.

Onlar Kıbrıs sorununun bu prensip temelinde, Kıbrıs'ın sınırlarının yeniden ihyası ile çözüleceğini ilan ederler.

Haklıdır. Ama alacakları yok, borçları ise çok.

1960'ta Kıbrıs'ta Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) kurulmuştur. Bu bağımsız bir devlettir, kendi sınırları vardır ve bu sınırların yeniden ihya edilmesi gereklidir. Bu prensip bu şekilde uygulanır.

Bu tespit doğrudur. Haklıdır. Uygulanmalıdır. Ama bizzat bu prensibi savunanlar Denктаşvari bir şekilde bu prensibi uygulanamaz kılmaktadırlar. Bir yandan bizzat kendileri federal, iki toplumlu yani 1960'ta oluşan KC'nin ihlalinden başka bir şey olmayan bu yeni yapıyı bu prensibin Kıbrıs'taki uygulanış şekli ilan ederek işin aslında bu prensibin 'birazcık' ihlalinin kabullenebilirliğini de ilan etmekte. Ama prensipler birazcık çiğnenemezler.

Dahası var. Bizzat 1960 KC'si bu prensibin, bu arada birinci prensibin de ihlalini simgelemektedir. İngiliz üsleri, TC ve Yunanistan askeri güçleri ve de bu üç devletin garantileri, tüm bunlar bir İngiliz sömürgesi olarak Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkının ve de sınırlarının ihlal edilemezliğinin ayaklar altına alınmışlığının ilanıcıları.

Böylesi ihlalleri kimler kabullenebilir? Böylesi ihlalleri savunarak kimler hangi prensibi hayata geçirebileceklerini umut edebilir?

Bunların tümüne birden burjuva siyasetçiler ve burjuvazinin prensip yoksunluğu, bu olaya burjuvazinin milli sorunun çözümündeki tam fiyaskosu diyoruz.

Tüm bunları yeniden hatırlamanın amacı nedir?

3. Çözüm yaygarası ve muhalifleri

R.R. Denктаş ve Büyükanıt Paşa 'kırmızı çizgileri' hatırlattılar. İki ayrı devlet. TC'nin 'etkin' garantisi, Kıbrıslı Türklerin güvenliği garanti altına alınıncaya kadar süren TC askeriyesinin varlığı.

'Rumlar' Kıbrıslı Türkleri Giritvari yok edeceklermiş de, onu önlemek için diyor R.R.

Denктаş. Çözüm böyle olmalı.

Bizim bir itirazımız var mı? Yok! Hem de zerre kadar yok. Buyurun yapın!

Yapamazsınız. Legal olarak yapamazsınız. Yaptırmazlar. Sevgili dostlarınız ABD-AB ve de İngiltere yaptırmaz size bunları.

Hristofyas ve Kilise de 'kırmızı çizgileri' hatırlattı. Kıbrıs'ın bütünlüğü, TC askerinin çıkması, TC garantisine son, (garanti dursa da müdahale hakkına son), Rum göçmenlerin geri gitmesi, Türk göçmenlerin de TC'ye geri gitmesi.

Bizim bir itirazımız var mı? Yok! Hem de zerre kadar yok. Buyurun yapın!

Yapamazsınız. Güç nedeniyle yaptırmazlar. Sevgili dostlarınız AB (ve de İngiltere) yaptırmaz size bunları. Ve de tabii ki NATO üyesi olunmaya çalışıldığı kadarıyla sevgili dostunuz ABD de yaptırmaz size bunları.

Karşılıklı iki kamp da birbirini suçluyor. Karşı tarafın haksızlıkları nedeniyle ve de karşı taraf gerekli adımları atmadığı için bu iş çözülmüyor diyorlar.

Her iki tarafın da haklı olduğunu ve aynı açıdan haksız olduğunu belirtmek isteriz.

Gerçek şudur ki burjuva prensipler çerçevesinde Kıbrıs sorunu çözümsüz kalacaktır. Burjuva prensiplerin kırılması, emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kopartılması Kıbrıs sorununun çözümü için bir ön şarttır. O zaman bu iki prensip de tam bir rahatlık içinde ulusların kardeşliği temelinde uygulanma imkanına kavuşacaklardır.

O zaman ve ancak o zaman Kıbrıs'ta Kıbrıs içinde sınır çekmek, o sınırı sanal bir sınıra dönüştürmek, sınır çekmeyi reddetmek, Kıbrıs'ı Türkiye ile birleştirmek, Yunanistan ile birleştirmek, yani kardeşliğin yerleşmesi ve ülkenin gelişmesi için ne gerekiyorsa onu yapmak ve tüm bunları barış içinde yapmak mümkün hale gelecektir.

Burjuvazinin barbarlığına son vermeden medeniyete erişmek imkansızdır. Burjuvazinin bölücülüğüne son vermeden birleşmek imkansızdır. Burjuvazinin düşmanlıklarına son vermeden kardeşlikler imkansızdır.

KTOEÖS ile Dayanışmamız Sürecektir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, geçtiğimiz ay, LAÜ'de KTOEÖS'e üye olduğu için görevden alınan üniversite hocalarının hakkını savunmak amacıyla sendikanın düzenlediği grevde yaşananları protesto etti. Sendikacıların tutuklanıp tartaklandığı grevde hükümete ağır eleştiriler yönelten KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım, KTOEÖS'e destek belirterek yaşananları kınadı. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

KTOEÖS ile Dayanışmamız Sürecektir!

KTOEÖS Başkanı Adnan Eraslan'ın LAÜ'deki grevde, görevi başındayken tutuklanmasını protesto ediyoruz.

LAÜ'de sendikalaştıkları için işten atılan öğretim üyelerinin haklarının takipçisi olmak ve kazanımlar elde etmek amacıyla grev örgütleyen

KTOEÖS'ün eylemi haklıdır.

Emekten değil sermayeden yana olduğunu sendikacı tutuklatarak bir kez daha kanıtlayan CTP hükümeti, görevini icra eden Adnan Eraslan'ı tutuklayarak sermayeden yana olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır!

Zira bu olay basit bir adli vaka değil, tamamı ile siyasi olarak uygulamaya konan

bir provokasyondur!

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak ülkede yaratılan bu tür gerginlikleri şiddetle protesto eder sendikal mücadeleye indirilmeye çalışılan bu darbeye karşı tüm ilerici sendika ve örgütlerin birlikte mücadelesini yükselmesi gerektiğini vurgularız.

KSP başta KTOEÖS ve tüm diğer ilerici örgütlerle dayanışmasını artırarak sürdürecektir.

“Milli Mesele ve Sosyalist Duruş” Başlıklı Seminer Yapıldı

Kıbrıs Sosyalist Partisi tarafından 10 Nisan tarihinde E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin yeni binasında “Milli Mesele ve Sosyalist Duruş” başlıklı bir seminer gerçekleştirildi.

KSP Londra Dayanışma Bürosu üyesi Nusret Şen'in konuyla ilgili sunuşu ve katılımcıların katkıları ile yapılan çalışmada ilk önce burjuva ulus ve sosyalist ulus tanımları ele alınarak “ulus” tanımının kabaca dil, ekonomi, coğrafya ve kültür birliğine sahip topluluklar için kullanıldığı ortaya kondu.

Çalışmada emperyalizm tarafından baskı altında tutulan ve uluslaşmaları engellenen toplulukların bugün dahi varlıklarını korudukları, ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalist işgalden kurtulma mücadelelerinin emperyalizmi geriletmediği ve bunun da dünya proleter hareketine güç kattığının altı çizildi.

Emperyalizm açısından uluslaşmamış toplulukların uluslaşmasının tercih edilir bir gelişme olmadığı, çünkü uluslaşan toplulukların burjuva temelde de olsa relatif olarak daha güçlü konuma geldiği ve emperyalizm açısından olumsuz etki ortaya çıkardığı ortaya konurken, kimi zamanlarda emperyalist güçlerin belli toplulukları kontrol altında uluslaştırmayı da tercih edebileceğine vurgu yapıldı.

Çalışmada altı çizilen bir diğer

önemli nokta ise, emperyalizme darbe vurmayan ve dünya proleter hareketine dolaylı da olsa olumlu etkide bulunmayan ulusal kurtuluş hareketlerin devrimci nitelik taşımadığı tespiti oldu.

“Anavatanlar” olgusunun emperyalizm tarafından ortaya çıkarıldığı, eğer “Anavatan” konumundaki ülke burjuva bir ülke ise, “yavruvatan”lardaki azınlıkları kullanarak diğer burjuva devletlere karşı kullandığı ayrıca vurgulanırken, böylesi durumlarda “Anavatanla Birlik!” sloganının burjuva devletler tarafından sürekli kullanılmaya çalışıldığı altı çizildi. Sovyetler Birliği gibi ülkelerin ortaya çıktığı koşullarda “Sosyalist Anavatanla Birlik!” sloganının ortaya çıktığı ve böylece bu sloganın devrimci karaktere büründüğü ise bir diğer önemli olgu olarak ortaya kondu.

Kıbrıs özelinde ise Kıbrıslı Türklerin “Taksim” sloganı Türkiye

burjuvazisinin emperyalist emellerine hizmet ettiği, aynı şekilde Kıbrıslı Rumların “Enosis” sloganının da, örneğin 1949 ya da 1967 Albaylar Juntası iktidarı ele geçirdiği yani burjuva ve gerici bir Yunanistan ile birlik anlamına geldiği koşullarda gerici bir slogan olduğu ancak sosyalist bir Türkiye ya da Yunanistan'ın kurulması koşullarında bu sloganın devrimci bir içeriğe bürüneceğinin altı çizildi.

Çalışmaya konuyla ilgili fikirlerin tartışılması ile devam edildi ve benzer çalışmaların daha sıklıkla düzenlenmesi gerektiği ortak görüşü ile sona erdirildi.

Fransa Yerel Seçimlerinde Bir Kıbrıslı!

Fransa'da Kıbrıslı bir yoldaşımız; bulunduğu bölgedeki yerel seçimlere Devrimci Komünist Birliği %100 sol seçim listesinden katılan Evrim Mehmet Kamalı, Fransa Limoges şehrindeki yerel seçimlerde 1356 oy aldı ama seçim listesinde 6 no'lu sırada bulunmasından dolayı almış olduğu oylar parti toplamından hesap edilince, listede ilk 2 sırayı alan, yani belediye başkan adayı ve belediye başkan adayı yardımcısı konumunda bulunan yoldaşlarının meclise girmesini

sağlamıştır. Evrim Mehmet ile yapmış olduğumuz kısa röportajda, Evrim yoldaşın “Önemli olan koltuk değil, önemli olan mücadelenin sesini duyurmak” demesi ve meclis içinde veya dışında emekten yana çalışmalarına devam edeceğini meclise giren yoldaşları tarafından önerilerinin sunulmasını sağlayacağını söylemiştir. Bu nedenle yoldaşımızı meclise giremeye de almış oldu oylardan ve göstermiş olduğu çabadan dolayı tebrik ederiz.

Düşünen, Üreten ve Paylaşan Bir Kültür İçin

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi daha geniş çalışma alanlarına sahip olan yeni binasında satranç kursları, tiyatro atölye çalışmaları, seminer grupları, film gösterimleri ve tüm diğer aktivitelerine devam ediyor.

Ayrıca her hafta Perşembe akşamı saat 19:00'da herkese açık olarak yapılan sohbet toplantılarında hem dernek sorunlarını konuşuyoruz, hem de gündemdeki konularla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz.

Yozlaşan, üretmeden tüketen kültüre karşı, düşünen, üreten ve paylaşan bir kültür için E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi sizleri bekliyor.

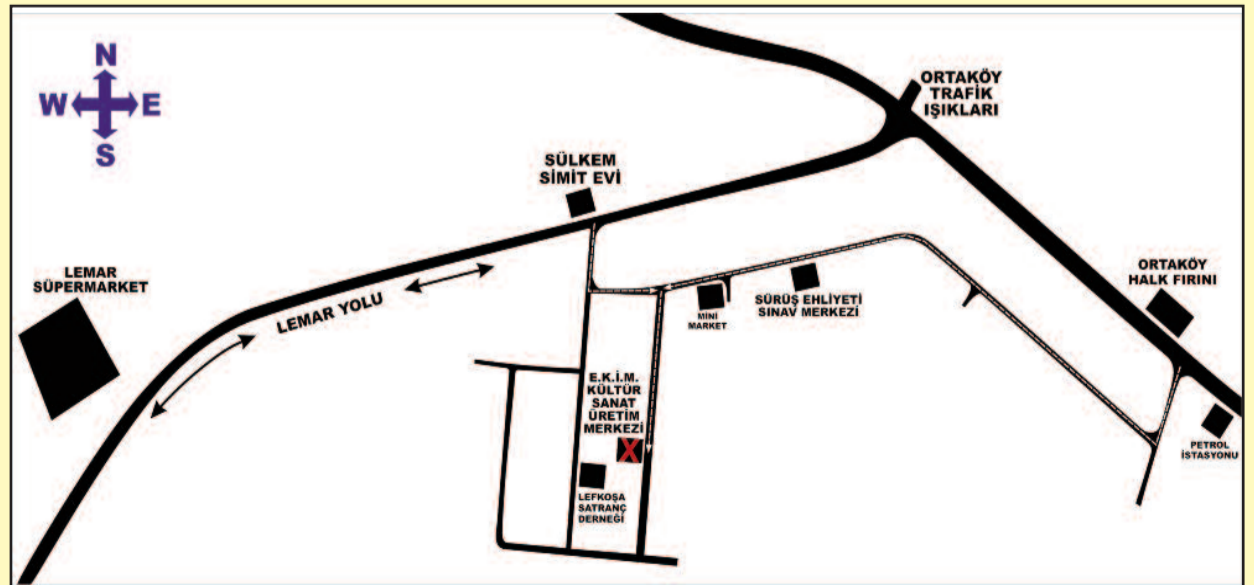
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye

katılma çağrısı yapıyor!

Çalışmalarımızla ilgili bilgi almak için bizlere 0533 877 93 00 – 0533 847 68 22

numaralı telefonlardan ulaşabilirsiniz.

ADRES: ŞHT. ARIF DİKTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Asimilasyona Karşı Mücadele, Emperyalizme Karşı Mücadeledir

Son günlerde Çağlayan Parkı'nın adının değişmesi gündemin ortasına oturdu.

Özellikle küçük burjuva reformist çevreler konuyu Kıbrıs Türkleri'nin asimilasyonu sorununa indirgediler ve parkın eski adının iade edilmesini istiyorlar.

Yıllar önce bir yazımda Kuzey Kıbrıs'ta adı değişmeyen bir-iki yerin kaldığını yazmıştım. Bunlar Lefkoşa, Mağusa, Girne, Lapta, Vadili. Türkçe bir isim olan Kuru Manastırı'nı dahi sırf içinde Hristiyanlığa ait bir ibadethaneyi ifade eden manastır kelimesi geçtiği için Çukurova yaptılar.

Lefkoşa her ne kadar da Kuzey Kıbrıs resmi belgelerinde hala daha Lefkoşa ise de Ankara çevrelerinde Lefkoşe oldu! Böyle söylenirse Türk dilbilgisinin sesli uyumu kuralına daha uygun olurmuş diye! Mağusa'yı da Gazi Magosa yaptılar.

Nedense Girne, Lapta ve Vadili'ye hiç dokunmadılar. Hade Vadili'yi anladık, içinde vadisi olan yer anlamında algıladılar ve Türkçe kökenli bir kelime olarak ele aldılar. (Bunu da mutlaka Vadili'den araştırmak gerek. Bu konuda herhalde Vadilililer Celal Hordan'ı zamanında ikna ederek köylerinin ismini korumuşlardır. Ama Girne ve Lapta isimlerinin Türkçe ve Türklükle hiç alakası yok!)

Bunların mantığına göre Mağusa'ya Lala Mustafa Paşa, Lefkoşa'ya Sokollu Mehmet Paşa, Girne'ye Ecevit, Lapta'ya da Büyükanıt isimlerinin verilmesi uygundur. Bu arada Larnaka, Limasol ve Baf kasabalarını da önlerine şehit sıfatı koyarak anmak daha doğru olacaktır!

Bunlar yaklaşık 15 yıl önce vurguladığım duygularımdı. Kimseden ses seda çıkmadı!

Ülkemiz sömürgeleştirilmeye devam etti. Şimdi ise Çağlayan Parkı'nın adı değiştirildi diye fırtınalar kopuyor.

Fena mı? Değil! Eğer gençliğimiz birtakım gerçeklere gözünü şimdi açabiliyorsa yine de

olumludur. Onların bu tepkisini doğru yönde geliştirmeliyiz.

Ama bu doğru yön gençlerimizi asimilasyona karşı mücadele etmek adına ülkemizde bulunan yoksul işçi, emekçi, göçmen ve kaçak işçilere karşı harekete geçirmek değildir. Asimilasyonun nedeni bu iliğine kadar sömürülen emekçiler değildir. Asimilasyon emperyalist tahakküm politikasının bir parçasıdır.

Özellikle Afrika gazetesinin bazı yazarları, (başta Levent kardeşler olmak üzere) konuyu iyice nostalji düzeyine indirgediler. Çocukluklarının Çağlayan'ı istiyorlar. Çocukluklarının Lefkoşası'nı istiyorlar.

Bu, insan topluluğunun sürekli ileriye doğru gelişimini inkar eden aşırı tutucu bir yaklaşımdır. Hiçbir ilerici yanı yoktur.

Evet, hepimiz de eski günlerimizi, eski anılarımızı, yaşamışlıklarımızı sık sık özlemle anarız ama bu sadece bir özlem olmaktan öteye gitmemeli.

Bizim dedelerimiz de kendi çocukluklarının Lefkoşası'nı, Kıbrısı'nı özlerlerdi. Ama toplumsal gelişme onları sadece anılarda kalmaya mahkum etti. Bizimkileri de... Bizden sonra gelecek nesillerinkileri de anılarda kalmaya mahkum edecek.

Bugünkü Lefkoşa'nın güneyi işgal altında değil. Ama kuzeyde kalan Lefkoşa Suriçi'nin kaderinin hemen hemen aynısını güneyde kalan Lefkoşa Suriçi bölgesi de paylaşmaktadır.

Kuzey Lefkoşa'da Suriçi'ne yerleşenler Hataylılar, Adanalılar, Adıyamanlılar, Trabzonlular ise, güney Lefkoşa'da da Suriçi'nin sakinleri, Srilankalılar, Hintliler, Çinliler, Kürtlerdir.

Üstelik bu insanların da hiçbiri tercih ettikleri için buralarda kalmıyorlar. Yoksulluklarından, parasızlıklarından, mecburiyetten Suriçi'nde kalıyorlar.

Suriçi Lefkoşa'nın hem kuzeyde hem güneyde rağbet görmeyen bir yer olduğu açıktır. Bunun nedenleri ekonomiktir. Kıbrıs'lı Türk ve Rumları bağlasanız da Suriçi bölgelerinde yaşamazlar. Dahası yoksul işçi aileleri de ekonomik durumlarını biraz düzelttikleri anda sur dışındaki daha çağdaş konutlara taşınıyorlar. Kuzey Lefkoşa'da bu kesinlikle böyledir ve sur dışındaki

semtlerde yaşayan göçmen ve kaçak işçilerin nüfusu kesinlikle Suriçi'ndekilerden çok daha fazladır. Suriçi'nde yalnızca en yoksul kesimler yaşamaktadır.

Bize düşen, ülkemizi ve toplumumuzu asimilasyondan kurtarmak adına bu insanlarla çatışmak değildir. Bunlar bilinçli işgalciler değildir. Bunlar ekmek parası peşinde, geçim derdinde yurtlarından metazori gurbete göç etmek zorunda kalan mülksüz proleterlerdir.

Bizi ezen, ülkemizi bölen, bizi Rum-Türk diye birbirimize düşüren emperyalist sistem, onları da ezmektedir. Hem de bizden daha fazla.

Görevimiz bu insanların da desteğini sağlayıp emperyalizme karşı mücadele etmek ve emperyalizmi yıkmaktır.

Politika yapanlar insan hayatıyla oynadıklarının bilincinde olmalıdırlar. Emperyalizme karşı mücadelemizde gerektiğinde canımızı vermekten de çekinmeyeceğiz. Ama bilinçsiz halk kitlelerinin birbirlerine düşürülmesine, birbirlerini katletmelerine, kırmalarına neden olacak politiklardan kaçınmak da görevimizdir. Aksi takdirde insanlık düşmanı suçlara ortak oluruz.

Kıbrıs'ta asimilasyona karşı mücadele etmenin tek yolu emperyalizmi sökmek, emperyalist orduları adamızdan çıkarmaktır. Bunun için Türk-Rum tüm Kıbrıslıların güçbirliği yapması dahi yeterli değildir. Bunun için ülkemizde yaşayan tüm yabancı işçilerin, göçmenlerin desteğini de almalıyız.

Göçmen işçiler anti-emperyalist birleşik cephemizin en önemli müttefikleridirler.

Bunu hesaba katmadan yapılan tüm küçük burjuva politikalar, ne kadar radikal görünürlerse görünsünler ancak emperyalizmin böl ve yönet politikasına hizmet ederler.

Çağlayan Parkı için mücadele ancak emperyalizme karşı bütünlüklü bir mücadelenin parçası olursa işe yarar. Aksi takdirde adı iade edilse bile gerçekte Çağlamayan Parkı olmaktan öteye gidemez

(Ben bu yazıyı hazırladığım sırada değerli şairimiz Aydın Adamoğlu'nun "Çağlamayan Parkı" adlı muhteşem şiiri düşüncelerimi ifade etmek için imdada yetişti. Bu konu ancak böylesine güçlü bir şiirle ifade edilebilirdi)

Tiyatro EKİM Sokakta

27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü nedeniyle Tiyatro EKİM bir sokak etkinliği düzenledi. Tiyatro EKİM'e gönül vermiş oyuncu ve teknik kadrodan oluşan grup, çeşitli kostümler giyerek Kuşulu Park'tan Büyük Han'a kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Trampetler eşliğinde yürüyüşe geçen grup aynı zamanda kendilerini ilgiyle izleyen halka 27 Mart'a dair hazırladıkları el bildirilerini dağıttı. Büyük Han'da ise, küçük bir skeçle hazırladıkları bildiri okuyan Tiyatro EKİM, daha önceden platforma kurdukları diğer ritm aletleriyle de bir ritm gösterisi

gerçekleştirdi. İlgiyle izlenen gösterinin ardından yine şarkı ve marşlar eşliğinde yürüyüşe

geçen Tiyatro EKİM, tekrar Kuşulu Park'a gelerek etkinliği sonlandırdı.

**E.K.i.M KÜLTÜR SANAT
ÜRETİM MERKEZİ
KOL FAALİYETLERİ
BAŞLADI!**

**E.K.i.M. KURSLARI YENİ BİNAMIZDA
BAŞLAMISDIR, İLGI DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.**
Adres: ŞHT. ARİF DİRTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA
Bilgi için: 0533 977 93 00

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com **Akif AKSAKAL**

Ergenekonum, Ergenekonsun, Ergenekon

“Yılların gazetecisi, aman Allahım olur mu böyle şey!”

“83 yaşında adam yahu! Hiç olacak iş mi!”

“Nereye kaçacak bu adam? Gecenin dördünde yatağından kaldırılıp koca yazar gözaltına alınır mı!”

Cumhuriyet gazetesi başyazarı İlhan Selçuk, Ergenekon operasyonunda gözaltına alınınca feryat figan koptu.

Yukarıdaki tepkiler ve benzerleri günlerce televizyonlarda, gazetelerde tekrarlanıp durdu.

“Demokrasi” ve “eşitlik” var ülkede arkadaş...

83 yaşında adam, üstelik gecenin dördünde gözaltına da bilmem ne altına da alınır.

Mühim olan polis teşkilatından centilmenlik beklemek değildir.

Mühim olan Ergenekon operasyonu ve gözaltına alınan ahbap çavuşların, yoldaşların kimler olduğunu, verilen tepkilerin de iğrençliğidir.

Medyada en fazla öne çıkan isimler; İlhan Selçuk, İşçi Partisi Başkanı Doğu Perinçek ve İstanbul Üniversitesi eski Rektörü Kemal Alemdaroğlu oldu.

Biri yılların gazetecisi, diğeri koskoca parti başkanı, öteki de bilim aşkıyla yanıp tutuşan bir profesör...

Olacak iş mi Allah aşkına...

Nasıl buluştu bu adamlar aynı davada?

Yanıtı kolay...

Zamanın Maocusu, şimdinin TC-Ordu-Ülkü Ocakları bekçisi, tüm devrimci çevrelerden dışlanmış işbirlikçiliği bariz Doğu Perinçek'in geldiği nokta belli.

Kemalizm'den ömrü billah kurtulamamış İlhan Selçuk ve Cumhuriyet gazetesinin vardıği Kızılelmacı nokta belli.

Soruşturma profesörü, azgın faşist Kemal Alemdaroğlu zaten binlerce ilerici öğrencinin elleri yakasında dolaşıp duruyor.

Adamların duruşları, koyu bir AKP “muhalifliği”nden öte, burjuva TC devletinin daha da gelişmesi, savaş makinası ordunun icabında darbe yapması, sömürü ve baskının katmerlenerek artması, imkanı olursa da Kürtler başta olmak üzere Türk olmayanların alayının çanına ot tıkanmasıdır.

Ama bu hiç konu edilmedi.

83 yaşında bir yazarın apar topar gözaltına alınması çok mühim bir insanlık dramıymış gibi gösterildi.

Devletin kendi içindeki burjuva çıkar gruplarının çatışması, bir yazar, bir siyasetçi ve bir “bilimadamının” trajik gözaltına alınmalarına indirgenerek esas hadise gözlerden uzak tutuldu.

Devlet karmaşık bir mekanizma ve her çıkar grubu devlet kontrolünde, siyaset ve ekonomik açılımların belirlenmesinde söz sahibi hatta tek hakim olmak ister.

Her gün yeni bir çetenin “ortaya çıkartılması” bunun bir göstergesi değil mi?

Devlet güçleri operasyon çeker, bu güzelim devletin içindeki “çürük elmaları” ayıklar ve millete-vatanına hizmete devam eden bu güzide devletin bekası sağlanıverir.

Yok yahu?!

Ne alakası var!

Çıkar grupları, çeteler, örgütler kendi arasında hesaplaşır, biri diğeri piyasadadan siler, gün gelir silenler silinir, silenleri silenlerin sonu da silinmek olabilir!

Pasta büyük olunca kavga da büyük olur.

Bu iş bu kadar basit!

Ergenekon operasyonu da bundan ibaret.

Gözaltına alınan malum üç popüler kişinin yanında uyuşturucu kaçakçılarının, ülkü ocaklarıyla bağlantılı kişilerin, bilmem ne derneği başkanlarının bulunması da tesadüf mü?

Kimse çıkıp da 83 yaşındaki değerli bir aydın gözaltına alınır mı demesin.

İlhan Selçuk'u veya diğeri gerici tipleri, veyahut operasyonu çekenleri savunacak halimiz yok.

Eğer anti-demokratik uygulamalara samimice karşılırsa, 83 yaşındaki tiridi çıkmış bir faşizan adamın hakkını değil, 15 yaşında örgüt üyesi olmakla suçlanıp işkence sonucunda fiziki ve psikolojik şiddeti kaldıramadığı için aklını yitirip yurtdışına kaçan gençleri savunmak için yollara dökülsünler.

Eğer cidden demokratlarsa, bugün F tiplerinde yatan yüzlerce gencecik insanın bu tabutluklardan çıkartılması için mücadele etsinler.

Eğer insan haklarını gerçekten savunuyorlarsa, sokak ortasında kafasından vurularak “faili meçhul” bir şekilde öldürülen Önder Babat'ın hesabını sorsunlar.

Eğer polise centilmenlik öğretmek niyetindelerse, işkencelerde, darağaçlarında, haphanelerde öldürülen, sakat bırakılan binlerce insanın sesi olup alanlara dökülsünler.

Eğer hakikaten insanlıktan bahsediyorlarsa, emperyalizme ve M. Kemal takipçileri de dahil onun tüm yandaşlarına, patronların düzenine karşı mücadele etsinler.

Var mı be o bilinç, o dürüstlük ve namus sizde?

Eline bayrağı kapanın Cumhuriyet'in önüne gitmesi değildir mesele!

Az biraz onurları kalmışsa, o ülkenin gerçek onuru olan insanların yanında yer alsınlar!

Saçma sapan adamların saçma sapan kirli çıkarlarının aleti olmasınlar!

Yetmez mi artık bu maskaralık?!

Adamın tepesini attırmasınlar!

Emperyalistler Ortadoğu'dan Kovulmalıdır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, Irak'ın emperyalist ABD ve müttefiklerince işgalinin 5. yıldönümü nedeniyle tavrını ortaya koyan bildiriye kamuoyunun bilgisine sundu. Irak'ı beş yılda kan gölüne çeviren emperyalist güçlerin derhal Irak'tan atılması gerektiğinin vurgulandığı bildiride, ayrıca dünyada milyonların kanına giren emperyalist güçlerin Kıbrıs'ta barış ve çözüm arayışı söylemlerinin gerçekleri yansıtmadığı ve eğer Kıbrıs'ta barış ve çözüme ulaşılacak isteniyorsa ilk başta emperyalist güçlerin adadan atılması çağrısı yapıldı.

Emperyalistler Ortadoğu'dan Kovulmalıdır!

Emperyalist ABD ve müttefiklerinin Irak'ı işgalinin üzerinden 5 yıl geçti. Bu süre zarfında yüzbinlerce insan

öldürüldü, evsiz, sakat ve kimsesiz bırakıldı.

Ancak sorun sadece Irak'ta yaşanan katliam ve barbarlık değil. Irak başta olmak üzere dünyanın dört bir yanında kanlı ve kirli faaliyetlerini gerçekleştiren emperyalizm, bunu bölgedeki işbirlikçilerini kullanarak da hayata koymaktadır.

Ülkemizin güneyinde başkanlık seçimlerini Hristofyas'ın kazanmasıyla birlikte başlayan barış ve çözüm umutlarının hamlığı da Irak'ın işgalinin 5. yılında daha net ortaya çıkmaktadır.

Bütün bölgeyi kan ve gözyaşına boğanlar, sömürünün en ağır biçimlerini uygulayanlar nasıl olacak da Kıbrıs'a barış ve çözüm

getireceklerdir?

ABD planlarının ve siyasetlerinin kontrolünde gelişen süreç bize barışı getiremez.

Irak'ta 5 yıldır emperyalist barbarlığın en müthiş örneklerini sergileyen emperyalizme karşı ortak, birleşik bir cephe zorunluluğu kendisini her geçen gün daha fazla dayatmaktadır.

Bu dayatmaya çeşitli mazeretlerle karşı çıkmak, bugün Irak'taki yüzbinlerin, yarın ise belki de yurdumuzda yeniden akacak olan kana ortak olmaktır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), Irak'taki emperyalist barbarlığın 5. yılını tüm öfkesiyle lanetler ve tüm emperyalist güçlerin Irak'tan kovulması gerektiğini vurgular.

KSP, Amerikan oyunlarıyla Kıbrıs'a barış, çözüm geleceğini sanan siyasetlerin yüzlerini tozpembe hayallerden kaldırıp Irak'a çevirmeleri gerektiğini belirtir.

KSP, Kıbrıs ve hatta Ortadoğu'da Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin zaferi için işbaşı yapılmasının aciliyetinin altını çizerek, geçen her dakikanın insan canıyla ödendiğini vurgular.

Lokmacı ve Dağıtılan Lokmalar

Lokmacı geçiş noktasının açılmasıyla birlikte özellikle adanın kuzeyinde çözüm umuduna dair yeniden bir propaganda çalışması başlatıldı.

Her iki liderin de çözümcü ve barışçı olması hasebiyle Kıbrıs'ta bir anlaşmaya ulaşılma ihtimalinin yükseldiğini propaganda eden çevreler, bunu da iki liderin de eski yoldaş, iyi niyetli ve birbirlerini kırmamaya özen göstererek çatışma değil uzlaşma yönünde söylemler geliştirmeleri üzerinden gerekçelendiriyorlar.

Ancak biz, daha önce defalarca Kıbrıs sorununun iyi niyet jestleriyle, kişisel dostluklarla, First Lady'lerin kahve falı bakmalarıyla, ne Uzun Yol'da yürümek, ne de Girne Kordonboyu'nda tur atmakla çözümlenemeyeceğini dile getirdik.

Birbirlerini kırmamaya özen gösterdikleri iddia edilen iki liderin de günü geldiğinde (ki o gün o kadar kısa sürede geldi ki, buna gün değil dakikası geldiğinde demek sanırız daha doğru olur) birbirlerini "zehirli laflar etmek, referandum dönemi politikalarının hesabını vermek, işgale göz yummak" türünden nasıl zehir zemberek suçladıklarını gören gözler, iyi niyet jestlerinin ve dahi mimiklerinin de bu sorunu çözemeyeceğini daha net görür düşüncesindeyiz.

Kıbrıs sorunu zaman zaman şişen/şişirilen bir balon olarak ele alındığında, kuzey-güney geçiş noktalarını bu balonda patlamaması için açılıp kapatılan hava delikleri şeklinde nitelendirmek sanırız yanlış olmaz.

Lokmacı geçiş noktasının açılması süreci de bunun iyi bir örneğidir. Toplumsal muhalefetin yükseldiği, insanların ev yerine devamlı sokakta olduğu dönemlerde, Denктаş döneminde (!) açılıveren Ledra Palace geçiş noktasını diğerleri izlemişti. Ve şimdi de Lokmacı, dağıtılan lokmalar eşliğinde açılıverdi.

Açılmasıyla anlık bir "krizle" geçici süreliğine kapanması da bir oldu. Birileri gösteri yapmak istemiş de, Türk polisi engellemiş de, sınırı ihlal etmiş de, Rumlar da sınırları kapatmış de, Hristofyas ta Londra'dan bütün programını iptal edip adaya dönmüş de, bu işin içinde Hristofyas'la uyumsuzluk içinde olan yeni Meclis Başkanı'nın parmağı varmış da... Komploların biri gidip diğeri geliyor. Kimsecikler de demiyor ki iki taraf da birbirine el ense çekip vaziyetini kontrol ediyor...

Peki Lokmacı kapısının açılması bu ülkeye ne kazandırır, ne kaybettirir? Bir cenaha göre Lokmacı'nın açılmasının ikili bir yönü var. Birinci yön; bölge esnafının para kazanacak olması. İkinci yön ise; Kıbrıs sorununun

çözümü yönünde önemli gelişmelerin yaşanması, bunun sonucunda da çözüm ve barışa yemin billah etmiş iki liderin ilk iş olarak Lokmacı'yı açması...

Yani diyorlar ki CTP'liler, AKEL'ciler ve dahi CTP ve AKEL takipçisi parti, sendika ve diğer teşkilatlar;

"Yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatıdır. Siz Talat'a, CTP'ye tam destek vermeye devam edin."

"Bugün kapı açan yarın neler neler açmaz! Siz AKEL'e, Hristofyas'a tam destek vermeye devam edin."

İşin ilginç yanı, kaç yılını sokakta geçirmiş, alanlardan, barış ateşlerinden hiç imtina etmeden çekilmemiş bazı halk kesimlerinde bu yalan propaganda etkisini gösterdi bile...

Ancak süreç, Lokmacı'nın açılmasının Kıbrıs sorununda mühim bir gelişme yaşanacağını ilk sinyali vermiyor ki... Lokmacı, Kızıldoru askerinin Sovyet bayrağı diktiği Reichstag binasının damı değil ki! Bakın süreç nasıl ilerledi ve ilerliyor...

Önce yeni muzaffer başkan Hristofyas ile eski muzaffer

başkan Talat, Hristofyas'ın muzafferiyetinin ertesinde bir araya geldiler. Ortalık yerinden oynadı. Yoldaşlar buluşuyor kolay mı! Oturdular, 21 Mart mutabakatı diye bir şey ortaya çıkardılar. Bu şey ve buna benzerler daha önce çok seferler çıkartılmadı mı? Haydi onu geçtik, iki yoldaş buluşmuş moral bozmayalım. Peki bu mutabakat kelimenin tam anlamıyla "ölme eşeğim ölme mutabakatı" değil mi? Ne olacak şu aşamadan sonra? Muzaffer başkanların muzaffer yardımcıları komiteler ve çalışma gruplarının oluşturulması için çalışmalara başlayacaklar/başladılar da, görüşmeler sonucunda bu husus tam olarak çözümlenecek de, ardından da Haziran ayında müzakereler başlayacak da...

Ne mutabakatmış ama... Sorunun özüne dair bir mutabakat değil... Eşeği öldürmemek üzerine bir mutabakat... Eşek ölmesin ki didişme sürsün dursun öyle değil mi? Muzafferlerin temsilcileri daha komite ve çalışma grupları üzerine bile anlaşamadılar tam olarak... Neyin mutabakatıdır bu? Garantiler konusunda halen sorun devam ediyor. Bunun da bir şekilde üstü örtülüp Haziran'daki büyük pazarlıklara gidildiğinde bu ve daha üstü örtülen nice konu yine ayyuka çıkmayacak mı?

Kaldı ki, Haziran'daki görüşmelerin diğerlerinden ne farkı olacak? Bu BM parametreleri kaç metredir? Ne uzar ne de kısılır mı? Birisi Annan diyor, ötekisi başka bir şey... Ama bunlar on yıllardır hükümet, Cumhurbaşkanı, Devlet Başkanı falan olmadan önce üzerinde ortaklaştıkları noktaları esasen bir belgede toplayan Annan Planı'nda bile uzlaşamadılar ki... Al sana BM, al sana para, al sana metre... Parametreymiş!

Bu sorun işte bu yüzden çözümlenmiyor. İki tarafın gomme liderleri, düşman kardeşlerin emperyalist çıkarlarının temsilcileri olarak masada oturdukları sürece uzlaşamazlar. Birinin ak dediği nokta, diğerinin mantığına, diğerinin kara dediği nokta diğerinin kırmızı çizgisine değdiriyor! E, nasıl olacak bu çözüm? Patronların ve emperyalistlerin çıkarlarını uzlaştırmak o kadar kolay mı?

Halbuki çıkarlarını uzlaştırmamanın en kolay olduğu sınıf işçi sınıfıdır. Onların çıkarları aslında başından ortaktır ve bu temelde bir anlaşmaya, çözüme, adına ne dersiniz deyin yeni bir Kıbrıs'a ulaşmak bu yüzden ne çalışma gruplarına, ne komitelere, ne kapı açıp kapatmalara ihtiyaç duyar. İşçinin çıkarı, milliyeti ve coğrafyası ne olursa olsun ortak! Bunu aklımıza sokmazsak kapı açılınca daha çok havaya seker, kapandığında da evde sinirden kavga çıkartırız. İşçinin ve emekçilerin derdi bellidir. Onları ve dolayısıyla ülkeyi yeni bir yaşam biçimine götürecek olan yol da, Uzun Yol'daki Talat'ın dondurmacısının yolu değil, tüm emperyalist güçleri adadan defedecek devrim yoludur. Bu da Talat'a dondurmacının ikram ettiği gibi ikram edilmez kitlelere... Örgütlenme, bilinçlenme, birleşme ve savaşmayı zorunlu kılar. İşçinin ve emekçilerin derdi bellidir. Onları ve dolayısıyla ülkeyi yeni bir yaşam biçimine götürecek olan yol da, işadamlarıyla yemekler yenen otel yolları değil, o işadamlarının iktidarını ve sömürsünü ortadan kaldıracak olan devrim yoludur. Bu da tepedekilerin ekonomik gelişme adı altında birilerinin servetine servet kattığı, ama allahın çağlasının bile kilosunun 10 YTL olduğu bir manav önünden geçmez! Örgütlenme, bilinçlenme, birleşme ve savaşmayı zorunlu kılar.

Lokmacı büyük tantanalara açıldı... Haziran sonunda göreceğiz ki ağzımızın kenarında, Lokmacı'da dağıtılan lokmaların sadece tadı kaldı...

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir. Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtacak, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

GENERALE AÇIK MEKTUP 3

-TSK Lokmacı'dan 1 metre bile geri çekilmeyecek -
Gazeteler

General evine dön
Burası benim evim.

Satılmışlar, adını bir sokağa koyabilirler.
Onların yağcılıklarını benden iyi bilirsin.
Geri zekalılıklarından yararlanıp
Kendi sokağının kurdelesini de kesebilirsin. Bu senin hesabın.
Fakat unutma,
Evime seni davet edenler onlar.
Onlar buralarda eğreti, başları sarıklı, 1571'den kalma göçebe
Saatleri de 1571'de durmuş, beyinleri de.
Zihinsel algılama başarıları, deri yüzmeden öte geçmiyor.
Onlar barbar. Sen ancak barbarların misafiri olabilirsin.
Bugün vardılar, yarın seninle birlikte giderler.
Ama ben değilim. Ben Kıbrıslıyım.
Ve burası benim evim.
Başka evim yok.

Ben yurtseverim general
Senin gibi.

General Trikopolis'in adı, İzmir'in bir sokağına konmamışsa nasıl
Senin de adın
Benim sokağıma konmamalı.
Kırılmaca darılmaca yok.
İşgalci denize dökülmüşse kahramanca yurt savunmasında
O hak bende de saklı olmalı.

Evine dön general
Beni Lokmacı'mla başbaşa bırak.
Ciğerimi bir göz yağda kavurayım.
Orası benim aşevim. Aşevimde dolaşma,
Südürememde gezme, çalışma odama girme, minderime uzanma.
Amerikan yardımı kanlı çizmelerinle
Bahçemde basma krizantemlerime.
Bastığın yetmezmiş gibi
Kendi ülkenin yürekleri Kandil Kandil olmuş
karlı çiçeklerine.

Evine dön general.
Seni bekleyen var.
Yatak odanın ışığı yanık.
Yatağında IMF yatıyor.
Kucağı açık.

ÇAĞLAMAYAN PARKI

a.adamoğlu

- Baraka'cı yoldaşa -

O,Aya Sophia'ya ses çıkarmadı.
Sen,Sarayönü'ne ses çıkarmadın.
Ben, Xsero'mun adına.

Ülkemizin işgaline de
Babalarımızın ismine de
Bizim olmayan heykele de
Ses çıkarmadık.

Şimdi karar verelim.
Özümüze dönüş mü daha yakın,
Kurtuluş mu?

Ne farkedir adı
Salıncaklarında esirse sallanan çocuklar,
Bankosuna oturmuş bir işsiz karnını bastırıyorsa
Düzen baskısından bunalan oğlan,
yıldızları sayıyorsa iğneyle, hapla
ve soygun düşünüyorsa çaresiz.
Başı bağlanmış kıza zaten oraları ayıpsa, günahsa, yasaksa.
Tank paletleri susturursa fıskiyelerini ıslak anılarımın
törenlerinde, provalarında, tatbikatlarında
Ve yoldan geçen işgal bandosundan
Serçelerim kulaklarını tıkıyorsa
Zizzirolarım kusuyorsa
Ne farkedir adı?

Ciğerlerimizde kalan son nefesimizle DEFOL mu demeli?
Onur kırıntılarımızı mı süpürmeli yerlerden?
Gün hangi gün?

Emeğin kurtulduğu gün kurtulacak park
Gün, bugün.
Özgürlük içimizde o zaman çağlayacak.
Yoksa nasıl otururuz dangalapişta'nın
Bir tarafına sen
Bir tarafına ben
Eşit, dengeli ve sınıf adaletli
Prangalarımızla,
Düşmeden?

Ankara keçileri gülmez mi halimize mandrada?

Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen Yalanlar

BÖLÜM 3

Mario Sousa

İsveç Komünist Partisi [eski KPML(r)] üyesi

Stalin Arşivi çeviri birimi tarafından
Türkçeleştirilmiştir. (Şubat 2006)

10) Naziler, polis ve faşistler

Böylece, Sovyetler Birliği'nde öldüğü ya da hapsedildiği iddia edilen milyonlarca kurbanla ilgili efsanelerin en saygın üreticileri arasında Nazi taraftarı William Hearst, gizli ajan Robert Conquest ve faşist Aleksandr Soljenitsin'i buluyoruz. Conquest, verdiği bilgiler dünya kapitalist medyası tarafından yaygın olarak kullanılmaya başladıktan sonra başrolde yer aldı, bu bilgiler bazı üniversitelerde derslere konu oldu. Şüphesiz, kitapları dezenformasyon sanatı bakımından birer şaheserdi. 70'lerde ise, Soljenitsin'den ve Andrei Sakharov, Roy Medvedev gibi bir dizi ikinci sınıf muhaliften büyük yardım aldı. Buna, şurada burada Sovyetler Birliği'nde ölen ve hapsedilenler üzerine atıp tutan ve burjuvazi tarafından ödüllendirilen sayısız insan ekleniyor. Fakat bu tarih çarpıticıları ne yaparlarsa yapsınlar, konu hakkında gerçek sonunda aydınlandı. Gorbaçov'un, partinin gizli arşivlerinin tarihsel araştırmaya açılması direktifinin sonucunu hiçbir tahmin edemezdi.

11) Milyonlarca ölü tahminini veren sahtekârca yöntemler

Sovyetler Birliği'nde ölen milyonlar hakkında spekülasyon, kirli propaganda savaşının bir parçasıydı, işte bu nedenle Sovyet açıklamaları ne ciddiye alındı, ne de kapitalist basında yer bulabildi. Sermaye tarafından satın alınan 'uzmanlar' kurgularını yaymak için diledikleri kadar yer bulurken, bu açıklamalar görmezden gelindi. Hem de ne kurgular! Conquest ve diğer 'eleştirmenler' tarafından oraya atılan milyonlarca ölü ve hükümlü iddialarının ortak yanı, yanlış istatistiksel kestirimlere ve hiçbir bilimsel temeli olmayan tahmin yöntemlerine dayalı olmalarıydı.

Conquest, Soljenitsin, Medvedev ve diğerleri, nüfus bilgilerini Sovyetler Birliği istatistiklerinden aldılar ve ülkenin tarih boyunca değişen durumuna bakmadan keyfi nüfus artışı hesapları yaptılar. Böylece belli bir yılın sonunda şu kadar kişinin hayatta olması gerektiği, eksik kalanların sosyalizm tarafından öldürülmüş ya da hapsedilmiş olduğu sonucuna vardılar. Yöntem basit olduğu kadar sahtekârcaydı.

Eğer batı ülkeleri söz konusu olsaydı, bu tarz "ifşaat" asla kabul edilmezdi. Böyle bir çarpıtmayı profesör ve tarihçiler protesto ederdi. Fakat Sovyetler Birliği söz konusu olunca kabul edildi. Bunun nedenlerinden birisi bu profesör ve tarihçilerin mesleki ilerlemelerini mesleki dürüstlüğü önünde tutmasıydı.

Sonuç olarak, bu "eleştirmenlerin" hesaplamaları neye varıyor? Robert Conquest'e göre (1961'de yapılan bir hesaplamayla) 30'ların başında altı milyon insan açlıktan ölmüştü. 1986'da, Conquest bu sayıyı şişirerek on dört milyona çıkardı. Gulag çalışma kamplarında ise 1937 yılında, parti, ordu ve devlet aygıtı içinde temizlik başlamadan önce beş milyon mahkûm vardı. 1937-38 yıllarındaki temizlikten sonra buna yedi milyon mahkûm daha eklendi, böylece 1939 yılında çalışma kamplarının nüfusu on iki milyona çıktı. Üstelik bu 12 milyon sadece siyasi hükümlülerin sayısıydı! Bu kamplarda adı

hükümlüler de vardı, sayıları ise siyasi hükümlüleri kat kat aşırıyordu. Bu demektir ki Conquest'e göre Sovyetler Birliği çalışma kamplarında 25-30 milyon mahkûm bulunuyordu.

Ölü sayılarına gelince, Conquest'e göre, 1937 ile 1939 arasında bir milyon siyasi mahkûm idam edilmiş, 2 milyonu ise açlıktan ölmüştü. Böylece Conquest'e göre 1937-39 temizliklerinin toplamı, 3 milyonu hapiste ölen 9 milyon kişiye ulaştı. Bu hesaplar Conquest tarafından "istatistiksel uyarlamaya" tâbi tutularak 1930-1953 yılları arasında Bolşeviklerin en az 12 milyon siyasi hükümlüyü öldürdüğü sonucuna ulaşıldı. 30'lu yıllarda kıtlık nedeniyle öldükleri hesaplanan 14 milyon kişi buna eklenince ölü toplamı 26 milyonu buluyordu. En son istatistik manipülasyonlarından birinde de, 1950 yılında Sovyetler Birliği'nde 12 milyon siyasi tutuklu olduğunu açıkladı.

Aleksandr Soljenitsin de Conquest'le hemen hemen aynı istatistik yöntemleri kullandı. Fakat bu sözde bilimsel yöntemleri farklı başlangıç değerlerine uygulayarak çok daha uç sayılara ulaştı. Conquest'in 1932-33 yıllarında açlıktan ölenler hakkında 6 milyonluk hesabını kabul etti. Fakat 1936-39 temizliğinde, her yıl en az bir milyon kişinin öldüğüne inanıyordu. Buradan yola çıkarak, tarımda kollektifleştirmenin başlamasıyla Stalin'in 1953'te ölümü arasında geçen sürede komünistlerin 66 milyon kişiyi öldürdüklerini hesapladı. Sovyet hükümeti İkinci Dünya Savaşı'nda ölen 44 milyon Rus'tan da sorumluydu. Soljenitsin'in çıkarımına göre, "sosyalizm 110 milyon Rus'un canına mal olmuştu". Hükümlü sayısına gelince, ona göre 1953'te çalışma kamplarında 25 milyon kişi bulunuyordu.

12) Gorbaçov arşivleri açıyor

Yukarıdaki fantezi ürünü rakamlar altmışlı yıllarda yayınlandı ve burjuva basını tarafından bilimsel olduğu iddia edilen yöntemlerle elde edilen gerçeğe uygun bilgiler gibi sunuldu. Bu üretimin ardında başta CIA ve MI5 olmak üzere batı gizli servisleri vardı. Medyanın kamuoyu üzerinde etkisi o kadar büyük ki bu sayılar batı insanların çoğu tarafından kabul edilmiş durumda. Bu utanılası durum gittikçe kötüleşti. Soljenitsin ve Andrei Sakharov, Roy Medvedev gibi bilinen "eleştirmenler" sayıklamalarına Sovyetler Birliği'nde karşılık bulamazken, durum 1990'da değişti. Gorbaçov yönetiminde ortaya çıkan yeni "özgür basın" ile birlikte, sosyalizme karşı çıkan her şey olumlu gibi gösterildi, bunun da yıkıcı sonuçları oldu. Sosyalizmin öldürdüğü ya da hapsettiği insan sayısı üzerine, komünizmin milyonlarca "kurbanı" üzerine görülmemiş bir spekülasyon başladı.

Yeni özgür basının histerisi Conquest'le Soljenitsin'in değirmenine su taşıdı. Fakat bu arada Gorbaçov yeni basının isteği üzerine Merkez Komitesi'nin arşivlerini tarihsel araştırmaya açtı. Komünist Parti Merkez Komitesi arşivlerinin açılması kördüğümün çözülmesinde iki nedenle belirleyici oldu: Birincisi, arşivler gerçeklerin ortaya çıkmasını sağlayacak olguları içeriyordu. Ancak daha önemlisi, ölen ve hapsedilen insan sayısı üzerine kaygısızca spekülasyon yapanlar yıllarca, arşivler kamuya açıldığında bu varsayımların kanıtlanacağını iddia edegelmişlerdi. Conquest, Sakharov, Medvedev ve diğer hepsi bunu iddia ettiler. Fakat arşivler açılıp araştırmaların sonuçları yayınlanmaya başlayınca garip bir şey ortaya çıktı. Bir anda, hem Gorbaçov'un basını hem de ölü ve hükümlüler üzerine spekülasyon yapanlar arşiv

araştırmasına tüm ilgilerini kaybettiler.

Rus tarihçiler Zemskov, Dougin ve Kslevjnik'un Komünist Parti Merkez Komitesi arşivlerinin araştırılması sonucu ulaştığı bulgular 1990'da bilimsel yayınlarda yayınlandı ama fark edilmedi. Tarihsel araştırmaların sonuçları "özgür basının" ölümler ve hükümlüler hakkında tahminlerinin tam tersini gösteriyordu. Bu nedenle bu çalışmalar yayılmadı. Basının histerisiyle boy ölçüşemeyen küçük bilimsel çevrelerde dolaşılar. Conquest ve Soljenitsin'in yalanları ise eski Sovyet nüfusunun geniş bölümünde yayıldı. Rus araştırmacıların Stalin yönetiminde ceza sistemi üzerine bulguları batı gazete ve televizyonlarında da tamamen görmezden gelindi. Neden?

13) Rus araştırmalarının sonuçları

Sovyet ceza sistemi üzerine araştırma sonuçları toplam yaklaşık 9.000 sayfa tutuyor. Çok sayıda yazar var ancak en ünlüleri Rus tarihçiler V. N. Zemskov, A. N. Dougin ve O. V. Kslevjnik. Çalışmaları batıda, batılı araştırma arkadaşları sayesinde yayınlandı. Burada yararlandığımız iki çalışmadan birisi, 1993 Eylülünde Fransa'da Histoire dergisinde yayınlanan CNRS (Centre National de la Recherche Scientifique - Ulusal Bilimsel Araştırma Merkezi) araştırma müdürü Nicolas Werth'in makalesi; diğeri Riverside Kaliforniya Üniversitesi tarih profesörü J. Arch Getty, CNRS araştırmacısı G. T. Rittersporn ve Rus Tarih Enstitüsü (Ruya Bilimler Akademisi'ne bağlı bir kurum) üyesi V. N. Zemskov'un birlikte hazırladıkları ABD'de American Historical Review'de yayınlanan makaledir. Bugün, konu üzerine aynı araştırma gruplarına üye başka kişiler tarafından birçok kitap yayınlanmış durumda. Devam etmeden önce, bu bilim adamlarının hiçbirinin sosyalist sistemi savunmadıklarını belirtmek istiyorum. Aksine, burjuva ve anti-sosyalist görüşlere sahipler, hatta kimisi gerici düşünceleri savunuyor. Okuyucu aşağıda söylenenlerini bir "komünist komplodan" kaynaklandığını düşünmesin. Bu araştırmacılar yalnızca Conquest, Soljenitsin, Medvedev ve diğerlerinin yalanlarını ortaya çıkarmaya çalıştılar. Mesleki dürüstlüğü her türlü kaygının önünde tuttuklarını ve propaganda amaçlarına hizmet etmeyeceklerini gösterdiler.

Rus araştırmalarının sonuçları Sovyet ceza sistemi hakkında birçok soruya cevap veriyor. Araştırmacılar özellikle en çok tartışılan dönem olan Stalin dönemine yoğunlaştılar. Bir dizi basit soru soracağız ve yanıtlarını Histoire ve American Historical Review dergilerinde arayacağız. Sovyet ceza sistemi hakkında bilgi edinmenin en iyi yolu budur.

1. Sovyet ceza sisteminin yapısı nasıldır?
2. Siyasi ve adi toplam kaç hükümlü vardı?
3. Çalışma kamplarında kaç kişi öldü?
4. 1953'ten önce, özellikle de 1937-1938 temizliğinde kaç kişi idama mahkûm edildi?
5. Ortalama hükümlülük süresi ne kadardı?

Bu sorulara cevap verdikten sonra, Sovyetler Birliği'nde ölü ve hükümlüler söz konusu olduğunda genellikle ön plana çıkan iki grubu tartışacağız: 1930'da yargılanan kulaklar ve 1936-38'de mahkûm olan karşı devrimciler.

Devam Edecek...

Katkılarınızı Bekliyoruz...

Değerli okurlarımız, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi olarak sizden gelen her türlü görüş, yorum, şiir, karikatür, kısacası her türlü yayınlanabilecek materyale sayfalarımızın açık olduğunu ve özellikle işçi ve emekçilerin sorunları ile ilgili dile getirmek istediklerini bu sayfalarda yayınlatabileceğimizi

bilmenizi isteriz.

Bizlere info@KibristaSosyalistGercek.net mail adresinden, 0392 22 70 680 numaralı telefondan veya 0392 22 70 681 numaralı fakstan, ayrıca Şht. Sıtkı Hasan Sok. No:5 Kızılbaz Lefkoşa adresinden ulaşabilirsiniz. Katkılarınızı bekliyoruz.

Okuyucu Mektubu

Evrime MEHMET

Ne Olurdu Yokoluş Onurlu Gelseydi

Bu başlık, çok sevdiğim bir kitap olan YOKOLUŞ şiir kitabının dizelerinden birini oluşturuyor. Ne kadar yerinde söylendiği, gittikçe eriyip yokolan kültürümüzden anlaşılıyor.

Önce şivemiz kan kaybetti. Şivemize yukarılardan bakılmaya başlandı. İstilacılar, bayraklarının rengini ters çevirip iki de çizgi çizerek – bayrak eksikliğimiz varmış gibi –ucuz zekâyla kendi bayraklarını empoze ettiler. Birşey söylemedik.

Milli tüccar bozuntuları hazır ve kolay ithale başladılar. Marşlarını, önderlerinin boy boy resimlerini, boy boy heykellerini ithal ettiler. Birşey söylemedik.

Okul girişi 'ne mutlu Türküm diyene' diye diye milliyetçi faşist cerahatlarını çocuklarımızın küçücük, tertemiz beyinlerine akıttılar. Birşey söylemedik.

Elimizi ayağımızı Türklük ipiyle bağlarken, ekmeğimizi ekonomilerine çelik halatlarla bağladılar. Paramızı değiştiler. Birşey söylemedik.

Doğruluk dereceleri yüzyıllar boyunca kanıtlanıp yakıştırılan ve onları gururla taşıdığımız aile lâkaplarımızın yerine, listede hazırlanmış kendi soyadlarını uyguladılar. Hepimiz Çağlartürk, Yücetürk, Akartürk, Ertürk olduk. Birşey söylemedik.

Okullarda, Milli Güvenlik adı altında, başka uluslara karşı bize kini, nefreti ve ırkçılığı aşıladılar. Birşey söylemedik. Daha onurlu bir yaşam kurmak varken niye sustuk, niye birşey söylemedik?

Köyler, caddeler, sokaklar bir bir halledildikten sonra, son günlerde Lefkoşe'deki (!) Çağlayan Parkı'na geldi sıra. Yavaş yavaş liste tamamlanıyor. Asimilasyon hareketi başarı ile bitmek üzere.

Yıllar geçtikçe alışkanlık kalıcılığa, inat erimeye, dik kafalılık başeğmeye dönüşüyor. Düşman, zamanın en büyük merhem olduğunu biliyordu. Ama biz bilmiyorduk. Çünkü asimilasyonda onlar için biz ilk değildik. Onlar bu işlerde deneyimliydim. Kürtlerin uyanışı bunu belgeledi. Bizse yarım yüzyıldır bayrağa, heykele, marşa bağımsızlık kazandık. Metabolizmamız onları dışlamakta zorlanıyor. Oysa tarihe bakıldığında Kıbrıslı savaşçı Mısırlılar ve Suriyelilerce en değerli paralı askerlerdi. Ne oldu bize? Biz gücümüzü niye kendi kurtuluşumuz için kullanmıyoruz? Kıbrıslılık bilinciyle yoğrulmuş kültürümüzü kullanmak yerine niye AB'den, BM'den umut bekliyoruz?

Etrafımız çevrildi. Çember her geçen gün daralıyor. Bu çemberi yırtmak için herkesi KIBRIS'TA KÜLTÜR MÜCADELESİ vermeye çağırıyorum.

Yaşadığım ülke olan Fransa'da yaptığım araştırmada öğrendiğim, Nazi ordularının Fransa'yı işgalinde kurdukları Vichy hükümetinin faşist Mareşal Pétain'i bile hiçbir yerleşim biriminin, kimsenin adının, sokağın, caddenin, parkın adını değiştirmemiş olmasıdır.

Bu, Kıbrıs işgal kuvvetleri generallerinin ideolojik liderleri Hitler'den hiç ders almadıkları veya öğretmenlerini bu alanda fersah fersah geçtiklerini gösteriyor.

Yalnız Çağlayan için değil, tüm kaybettiğimiz değerlerimiz için başkaldırı.

Ne olurdu yokoluş onurlu gelseydi, bir defada.

Tüketseydi düşünceler, çok suların arkasına saklanan denizi. (YOKOLUŞ sayfa 99)

DAHA NE KADAR KÖTÜ OLMALI

DAVRANMAN İÇİN?

ÜLKENİ
EMPERYALİST ORDULARA
GİRİLMEZ BÖLGE

YAP

Çözüm mü Dediniz?!

Yeni müzakere sürecinin Haziran ayında başlaması öngörülmüyor.

Güneydeki devlet başkanlığı seçimlerini kazanan Dimitris Hristofyas'la Kıbrıs'ta çözüm sürecinin hızlanacağı söylemleri devamlı enjekte ediliyor.

Son tahlilde her iki lider de solcu, yoldaş, barışçı ve çözümcü...

Ancak müzakerelere başlayamamak bir yana, müzakerelere hazırlık için oluşturulacak olan teknik komite ve çalışma gruplarındaki anlaşmazlıklar dahi bu işin sürüncemede kalacağını bir belirtisi.

Karşılıklı ortaya konan kırmızı çizgiler, yapılan açıklamalar aslında sorunun çözülemeyeceğinin göstergeleri değil mi?

İki liderin de "centilmenlik sınırları"nın dışına çıkmamaya çalışarak yaptığı açıklamalar, bir şekliyle oluşturulan "yoldaşlık" havasını dağıtmamak adına kamuoyuna açıklanan iyi niyet mesajları, çözüm konusunda ne kadar inandırıcı olabilir?

Biz bu filmi yıllar öncesinden görmedik mi?

"Çözdüler, çözüyorlar" laflarıyla Kuşulu Park'larda az mı bekledik?

Meclis'e az mı yürüdük?

O zamanlar derdimiz, çözüm karşıtı

Papadopolos ile Denktaş'ın değiştirilmesi.

İki tarafın lideri de çözümcü olunca barış olurdu...

İşte artık son kozu oynuyorlar.

Bundan daha açık bir teşhir alanı olamayacağını düşünüyoruz.

Yılların yoldaşı, eski dostlar Talat ile Hristofyas bu işi bir 40 yıl daha götürür mü?

Eğer mal-mülk sorununda büyük toprak ve mülk sahiplerinin mallarının devletleştirilmesini ve mülksüz emekçilerin kullanımına sunulmasını kabul ederek bir çözüme giderlerse,

Eğer "Ankara'nın çizgileri-Atina'nın olmazsa olmazları-İngiliz'in çıkarları" doğrultusundan çıkılıp tüm yabancı güç ve askerlere, onların tüm planlarına karşı çıkıp bağımsız bir Kıbrıs yaratılmasında ortaklaşırlarsa,

Kıbrıslı Türk ve Rum patronlarının çıkarlarını korumak, kollamak ve geliştirmek yerine, onların iktidarı yerine işçi ve emekçilerin iktidarını tesis etme hedefinde birleşir ve insanın insan üzerindeki sömürüne "son" derlerse,

Eğer her iki taraftaki işçi ve emekçilerin ülke içindeki ve üç "garantör" ülkedeki sınıf kardeşleriyle birliği, dayanışması hatta ortak bir cephede buluşması için çalışmalara geçilir

ve ülkede örgütlenme ve mücadele başlatırlarsa,

Bu sorunu Talat ve Hristofyas çok güzel bir şekilde çözerler!

Sizce bunları yaparlar mı?

Yapmaya niyetleri var mı, yoksa anavatanlarının ve daha büyük emperyalist güçlerin sözlerinden çıkmamaya yeminli mi?

Yapmayacaklar, yapamayacaklar, çözmeyecekler, çözemeyecekler!

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti, Kıbrıs sorununu kökten çözecek yegane formüldür!

Bize göre tek çözüm yolu bu!

Bunca yılın "komünist yoldaşları" Talat ve Hristofyas'tan solculuğun başlıca kurallarını yerine getirmelerini istemişiz çok mu?

Halkı Kandırmaktan Vazgeçin!

KSP Merkez Komitesi son dönemde Kıbrıs sorunu konusundaki gelişmeleri değerlendirerek aşağıdaki kararı almış ve bunu kamuoyu ile paylaşmayı gerekli görmüştür. KSP MK bildirisini aynen yayınlıyoruz.

Halkı Kandırmaktan Vazgeçin!

KSP kurulduğu günden itibaren, bir yandan büyük emperyalist güçlerin çıkar çatışmalarının, diğer yandan bölgesel ve yerel burjuvaların çıkar çatışmalarının küçücük bir adada iç içe geçmesi şartlarında burjuvazinin hakimiyeti ve bu hakimiyet üzerinden büyük ve bölgesel güçlerin çıkarlarının adamızda korunması siyaseti sürdüğü müddetçe Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasındaki ilişkinin barışçıl ve dayanışmacı bir örgütlenişinin imkansız olduğunu, yani Kıbrıs sorununun çözümünün imkansız olduğunu sürekli olarak vurgulamaktadır.

Dolayısı ile KSP, tüm Kıbrıs'ta yerel burjuvazinin yenilgiye uğratılması, emperyalizmin zincirinin Kıbrıs'ta kırılmasını Kıbrıs sorununun çözümü için şart gördüğünü ve buna uygun olarak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programını tüm Kıbrıs'ta hayata geçirecek bir hükümet kurulmadan Kıbrıs sorununun çözülmeyeceğini ısrarla dile getirmektedir.

Tüm bunlar yanında KSP, Kıbrıs sorununun burjuva temelde varılacak bir anlaşma için emperyalist taraflardan birisinin diğerine dayatma yapması gerektiği gerçeğinden hareketle, bugünkü konjonktürde böylesi bir dayatma ihtiyacı görmediğinden herhangi bir burjuva anlaşmanın dahi yapılamayacağını bilincindedir.

Kıbrıs'taki her iki taraf da, yeni dönemde uluslararası kamuoyu nezdinde "çözümde yana olan taraf" görüntüsü çizme hedefiyle sahte umutlar pompalayarak Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk halkı bir kez daha kandırmaya çalışmaktadırlar.

Bu noktadan hareketle KSP Kıbrıs sorununun iki toplum liderinin BM çatısı altında, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin güdümünde AB üyeliği için, yürüteceği görüşmeleri üzerinden çözülemeyeceğini belirterek,

sürekli olarak Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk halkına pompalanan sahte umutların günün sonunda büyük hayal kırıklıklarına yol açtığını vurgulamaktadır.

KSP, Kıbrıs sorununun çözümünü isteyen tüm ilerici, demokrat güçleri anti-emperyalist temelde güç birliği yapmaya ve Kıbrıs sorununun tek çözüm yolu olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti iktidarının kurulabilmesi için mücadele vermeye çağırılmaktadır!

RADYO E.K.İ.M.

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat dendiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M. gerçek sanat ve sanatçıyı halkla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M.

Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.İ.M.

www.radyoekim.com

RADYO E.K.İ.M. Yönetim Kurulu

Emekçiler Mücadeleye!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, kamuda yetkili beş sendikanın 19 Mart tarihinde gerçekleştirdiği mitinge katılarak görüşlerini içeren bildirimler dağıttı. KSP imzalı bildirimde, hükümetin bir yandan ekonominin geliştiğini söylerken, diğer yandan çalışanlara yüzde sıfır zam yapması eleştirildi. Emekten yana olduğunu ve "Bu memleket bizim, biz yönetelim" sloganıyla hükümete olanların emekçilere daha zor hayat şartlarının sunulduğu iddia edilen KSP bildirisinde, mevcut hükümetin çalışan haklarının ilerletilmesini engellediği ve emekçilerin desteğiyle hükümet olanların ihanet içinde oldukları iddia edildi.

Protokol görüşmelerine de değinilen bildirimde, protokol masasının çalışanları bölmek için hükümet tarafından kullanıldığı ve geçmişte emekçileri ezen UBP, DP gibi partilerin çalışanların yanındaymış gibi görünmelerine olanak sağlandığı ileri sürüldü.

"UBP ve DP gibi sermayeden yana oldukları açık olan partiler, çalışanların haklarının geriletilmesinde en az CTP kadar pay sahibidirler! Bu partilerin ve onların çizgisindeki bazı sendikaların çalışanların arasına girip "işçiden-emekçiden yana oldukları" sahte propagandasını yapmalarına olanak sağlanmamalıdır! İşçiler-memurlar, tüm emekçiler sendikalarda örgütlenmeli ve sendikal liderlikleri ele almalıdırlar!" ifadelerine yer verilen bildirimde, yeni protokol masasıyla ilgili alternatifler de dile getirildi. KSP, "Yeni protokol masası; asgari ücretin belirlenmesinin, özlük haklarının iyileştirilmesinin, sadece memurun değil, tüm çalışanların haklarının geliştirilmesinin mücadele alanına dönüştürülmelidir" görüşlerini ileri sürerek emekçileri sendikalarda örgütlenmeye ve sendikalarına sahip çıkmaya davet etti.

Bildirinin tamamını yayınlıyoruz:

Emekçiler Mücadeleye!

Hükümetteki CTP ve ÖRP partileri bir yandan toplumsal desteklerini artırabilmek için yarattıkları "ekonomik gelişmelerden" bahsederken, diğer yandan ekonomik alanda yaşanan "sıkıntıları" bahane ederek çalışanlara "0" artış öngörmeleri kabul edilemezdir!

Çalışanların maaşlarında artışı reddeden fakat elektrikten telefona, ekmeğe tüp gaza, benzine yani tüm temel ihtiyaç malzemelerine zam yapanlar, çalışanlara giderek daha da gerileyen yaşam koşulları vaat etmektedirler!

Emekçilerden-çalışanlardan yana olduklarını söyleyerek bu kesimlerin desteği ile hükümet koltuklarına oturanlar, şimdi onlara destek verenlere ihanet ediyorlar!

"Bu Memleket Bizim, Biz Yönetelim!" şiarı ile yola çıkan Kıbrıslı Türk halka reva görülen, daha fazla bağımlılık ve daha kötü yaşam koşullarıdır!

Bir yandan Kıbrıs sorununun çözümü konusunda eskiyi aratmayan siyasetler güden CTP-ÖRP ikilisi, diğer yandan çalışanların haklarının ilerletilmesinin önünü tıkamaya çalışmakta, hatta daha da gerilere götürmeye uğraşmaktadır!

Hükümetteki partiler ve özellikle de "emekçilerin partisi" olduğunu iddia eden CTP,

çalışanları protokol masasını kullanarak bölmektedir!

"Sol" kesimi temsil ettiği söylenen CTP'nin bu siyaseti sayesinde, geçmişte çalışanlara daha da ağır koşulları dayatan UBP-DP gibi partilerin yeniden sahneye çıkmasına ve "çalışanların yanındaymış" görüntüsü yaratmalarına olanak yaratılmaktadır!

UBP ve DP gibi sermayeden yana oldukları açık olan partiler, çalışanların haklarının geriletilmesinde en az CTP kadar pay sahibidirler!

Bu partilerin ve onların çizgisindeki bazı sendikaların çalışanların arasına girip "işçiden-emekçiden yana oldukları" sahte propagandasını yapmalarına olanak sağlanmamalıdır!

İşçiler-memurlar, tüm emekçiler sendikalarda örgütlenmeli ve sendikal liderlikleri ele almalıdırlar!

İşçilerden-emekçilerden yana sendikal mücadele ancak işçilerin-emekçilerin sahip çıktığı sendikalar ile verilebilir!

Bunun yanında yıllardır sendikaları bölen protokol masası bir an önce dağıtılmalıdır!

"Sol" sendikalarımız, hükümetlerin protokol masasını kullanarak çalışanları işçi ve memur diye, yetkili-yetkisiz sendika diye bölmeye oyununa gelmemelidirler. Yeni masada sadece kamudaki çalışanların değil, tüm sektörlerdeki emekçilerin temsil edilmesi sağlanmalıdır.

Yeni protokol masası;

Asgari ücretin belirlenmesinin,

Özlük haklarının iyileştirilmesinin,

Sadece memurun değil, tüm çalışanların haklarının geliştirilmesinin mücadele alanına dönüştürülmelidir!

"Sol" sendikalar ancak bu şartlarda hükümetlerin sendikaları bölme oyununu bozabilirler!

İşçiler-emekçiler kendi sendikalarına sahip çıktıkları oranda gerek ekonomik alandaki sendikal mücadelede, gerekse de Kıbrıs sorunu gibi toplumsal konularda etkin olabilirler!

Kıbrıs Sosyalist Partisi tüm işçi ve memurları sendikalarına sahip çıkmaya ve sendikalarının bu çerçevede mücadele vermesini sağlamaya çağırılmaktadır!

Emeğin Kurtuluşu İçin Örgütlü Mücadele!

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Tarihi Materyalizmin Çarpıtcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.
- Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.
- Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların

Nesnellığı, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

İngiltere'de Savaşa Hayır Protestoları

Londra ve Glasgow'da Irak savaşının beşinci yılında binlerce kişi Savaşı Durdurun Koalisyonu'nun örgütlediği gösterilere katıldı.

Gösterilere katılanlar askerlerin Irak ve Afganistan'dan geri çekilmesini ve de Gaza sınırının açılmasını talep eden sloganlar attılar.

Polisin 10 bin, gösteriyi örgütleyenlerin ise 40 bin kişinin katıldığını açıkladığı gösterilerde "Savaşı Durdurun" adına konuşmalarda Irak'ın dünyayı en

tehlikeli yer haline getirdiğine vurgu yapıldı. Irak işgaline bağlı olarak bir milyon kadar kişinin hayatını kaybettiği de yapılan açıklamalar arasındaydı.

Ancak Dışişleri Irak'ta ilerleme kaydedildiğinde ve Irak, Afganistan ve İran'daki durumların Savaşı Durdurun Koalisyonu'nun açıkladığı gibi olmadığında ısrarlı.

Londra'daki konuşmalarda Liberal Demokrat sözcüsünün parti çıkarları için Irak savaşını kullanarak kendi partisine kazanç

peşinde olduğu görüldü.

Glasgow'da da yüzlerce kişi "Irak ve Afganistan'dan askerler dışarı", "İran'a saldırılmasın" ve "Filistinlilere özgürlük" pankartları ile şehir merkezine yürüdüler.

Bir Milyon Kişi Askeri Zorbalığa ve Savaşa Karşı Sokakta

6 Mart 2008 günü Kolombiya halkı sokaklara dökülerek devlet terörü ve askeri zorbalığın kazanmayacağını tüm dünyaya açıkladı. Önceden planlanmış yürüyüşlerin olacağı hafta sonu Kolombiya hükümeti ülkeyi Ekvator ve Venezuela ile savaşın eşiğine getirmişti.

Kolombiya hükümetine karşı gerilla savaşı yürüten FARC örgütü liderinin 1 Mart'ta Ekvator sınırları dahilinde katledilmesi Kolombiya ile Ekvator'u savaşın eşiğine getirmişti.

Kolombiya rejiminin askeri ve sivil militer güçlerle ilericilere karşı saldırılarını dünyanın diğer şehirlerinde de yürüyüşler düzenlendi. Kolombiya'daki bu yürüyüş bir milyon kişinin katıldığı savaş karşıtı bir protesto halini alarak hükümetin ertesi gün Dominik Cumhuriyeti'ndeki

toplantıda geri adım atmasının etkenlerinden bir tanesi oldu.

Aylar önce "Devlet Tarafından Katledilenlerin Yakınlarının Hareketi" adlı örgüt tarafından planlanan bu yürüyüş Kolombiya işçi sendikaları ve 2 muhalif parti tarafından da destek gördü.

Yürüyüş sloganları "kayıbolanlar için", "yerinden edilenler için", "katledilenler için" ve "idam edilenler için" idi. Yürüyüşte devlet tarafından kaybedilenlerin, katledilenlerin ve de işkence görmüş çocukların resimlerinin

bulunduğu pankartlar da taşındı. Ayrıca Venezuela Başkanı Hugo Chavez ve Ekvator Başkanı Rafael Correa'ya destek veren pankartlar yanında hükümetin askeri hareketle FARC rehinelere kurtarmasına karşı pankartlar da yer aldı.

Daha önce Kolombiya'da yer alan FARC karşıtı yürüyüşte Kolombiya medyası, önemli işyerleri ve okulların desteği vardı. Egemenlerin istediklerinde nasıl yürüyüş örgütleyeceklerinin örneği idi.

Halbuki 6 Mart'taki yürüyüş hükümete, askere, egemenlere rağmen ellerinde kaybedilen, katledilen yakınlarının resimleriyle yapılan bu yürüyüşe haber karartması getirildiği halde sağcılar ve hükümet yanlısı yürüyüşten kat kat daha büyük bir kitle katıldı.

Yunan İşçilerden Grev

Yunan işçileri emeklilik haklarına yapılan saldırılara karşı grev ve protestolara başladılar.

12 Mart'ta 5 bin gösterici Atina'nın Çalışma Bakanlığı önünden, önerilen geniş çaplı emeklilik sistemindeki değişikliklere karşı, parlamentoya doğru yürüyüşe geçti.

Hükümet erken emeklilik hakkını kesmek ve emeklilik fonunu birleştirmek istiyor. İşçileri daha geç emekliye çıkmaya zorlama yanında daha az emeklilik ödeneği öngörüyor.

Ülkenin en büyük emek sendikası GSEE, 12 Mart'ta 3 saatlik iş bırakma çağrısıyla aynı dönemde komite denginde de hukukçular tarafından reformlar hakkında tartışma yapılmasını istedi. "Yeni yasadaki öneriler sosyal güvenlik için kabul edilemez ve bu yasa geri

çekilene kadar da grev devam edecektir" dendi.

Bu durum, telekomünikasyon çalışanları, teknisyenleri, fabrika işçilerini ve diğer geniş çaplı işyerlerindeki çalışanları, doktorlar ve hukukçuları da ilgilendiriyor.

İş bırakma 16 adet santralin kapanmasına yol açtı. Zaten 3 tane de bakım için kapanmıştı.

Tren ve taşımacılık da geniş çaplı etkilendi. İş bırakma döneminde kamu taşımacılığı durdu. Devlete ait Olimpik Havayolları da 14 uçuşunu iptal etmek, bir düzine kadarını da diğer havayollarıyla birlikte başka saatlere ayarlamak zorunda bırakıldı.

6 Mart'ta banka çalışanları da emeklilik değişikliğine karşı 24 saatlik greve gittiler. Merkez

Bankası'ndaki grev ise ülkenin ödeme sistemini sekteye uğratarak Atina Stok Değişimini 2 gün kapattı.

Belediye çalışanlarının hafta boyunca yaptıkları grevle de Atina sokakları çöplerle doldu. Grevdeki çöpçüler kendilerini polise karşı çöplerle korudular.

Özel ve kamu sektörü sendikaları belediye ve bölgesel kamu işçileri dahil 12 Mart'ta 3 saatlik iş bırakma eylemi için birleştiler. Aynı eylem 19 Mart'ta da yapıldı.

İşçiler Grevde

24 Mart'ta Romanya'daki Renault araba fabrikası işçileri ücretlerdeki anlaşmazlık yüzünden iş bıraktılar. Fabrika yönetiminin yüzde 19'luk ücret artışına karşılık işçiler yüzde 65'lik bir artış talep ediyorlar. Romanya'daki Renault fabrikasında 13 bin işçi çalışıyor ve bunların yüzde 80'inin iş bırakma eylemine katıldığı bildiriliyor.

Fabrikadaki sendikadan gelen haberlere göre ortalama bir işçinin aylık ücreti 450 ABD Doları.

Yönetim, görüşmelerde işçilere Ocak ayından başlamak üzere aylık ortalama 55 Dolar, Eylül ayından sonra da 26 Dolar'lık bir artış teklifi getirdi. Sendika ise enflasyonu dikkate aldığı bu teklifi saçma bularak reddetti.

Basına yansıyan haberlere göre Renault firması grev dolayısıyla her gün 10 milyon Euro kayba uğruyor. Firma, işçilerin bu grevi karşısında tehdit savurmaya başladı bile... Renault firması gerekirse fabrikasını işçiliğin daha da ucuz olduğu ülkelere taşıma tehdidinde bulundu. Haberlere göre Rusya'da araba fabrikalarında aylık 200 ABD Doları'na işçi çalıştırılıyor. Renault, geçtiğimiz aylarda Rusya AvtoVAZ fabrikasıyla üretim anlaşmasına gitmişti.

Diğer taraftan Polonya konteyner yükleme işçileri de 20 Mart'ta ücretlerdeki anlaşmazlık nedeniyle Gdansk'ta greve gittiler.

Anlaşmazlık 500 kadar işçiyi kapsıyor. İşçiler 400 Zlotys aylık isterken işveren 200 Zlotys teklif ediyor. 1979'da hizmete giren firma çalışanlarının Polonya'da Gdansk tersane işçilerinin eylemlerine desteği ile biliniyor. Gdansk konteyner yükleme limanı Polonya'nın en büyük konteyner yükleme yeri.

Slovenya'da Özel Sektör Grevi

Bozulan sosyal düzen 12 Mart'ta Slovenya'nın en geniş işçi sendikası federasyonunun kitlesele grev çağrısı yapmasına neden oldu. Diğer ulusal işçi sendika merkezlerinin de destek verdiği grev 17 Kasım 2007'den sonraki en geniş çaplı olarak 200 bin işçi ve ailesini sokaklara döktü.

Senelik tatil ödenekleri ve ücretler üzerine 6 aydan beri yapılan görüşmeler neticesinde taraflar 25 Ocak'ta anlaşmaya varmışlardı. 6 Şubat'ta yapılması planlanan grev de iptal edilmişti. Ancak anlaşmayı imzalamaya geldiğinde işveren sözünden döndü. İşveren şirketleri değişik firmalar içinde düşük ücretleri işçilere dayatmaya başladılar. Sendika federasyonu bunun üzerine 18 Şubat'ta 12 Mart grevine çağrı yaptı.

12 Mart'ta yapılan bu greve 200 binden fazla özel sektör çalışanı katıldı.

Üretim, perakende satış, enerji, atıklar ve su çalışanları Ocak ayında yüzde 6'lık bir artış gösteren enflasyona karşı ücret artışı talebi ile ülkenin ana özel sektör sendikalarına genel grev çağrısı yapmıştı.

Ülkede enflasyon 2007 Aralık ayı verilerine göre yüzde 6.4 artarken ücretlerdeki artış ise yüzde 1 oldu. Slovenya Euro'ya geçtiğinde enflasyonu yüzde 2.8 düzeyinde idi.

“Devlet hastanelerimize ve sağlık merkezlerimize sahip çıkacağız!”

KSG olarak, sağlıkta yaşanan problemleri Tıp-İş Başkanı Erol Şehirlioğlu ile konuştuk. Geçtiğimiz yıl birçok eylem ve greve neden olan sorunlar ve gelinen nokta hakkında Şehirlioğlu çarpıcı açıklamalarda bulundu.

KSG: Tıp-İş geçtiğimiz yıl sonu eylemleriyle ses getirdi. Bu eylemler ne kadar sonuç verdi? Taleplerin karşılanması noktasında bugün neredesiniz?

Erol Şehirlioğlu: Sağlık yasa tasarısı grev sonrasında Başbakan ve Sağlık Bakanı ile varılan mutabakat çerçevesinde yeniden düzenlendi. Düzenlenen son şekli ile meclisten yasallaşacağını güvencesinin verilmesi üzerine eylemlerimizi askıya aldık. Meclis alt komitesinde görüşülme sürecinin başlatılmasını bekliyoruz. Bu çerçevede hükümet nezdindeki baskımızı sürdürüyoruz.

Sağlık alanındaki sorunların çözümünde Bakanlık ne kadar samimi ve iyi niyetlidir? Şu anda sorunlar nelerdir? Çözümleri için ne öneriyorsunuz?

Sorun, Bakanlığın iyi niyeti ile çözülecek bir sorun değildir. Siyasi iradenin kararlarına etki eden faktörlerin iyi bilinmesi ve mücadelenin hedeflerinin bu gerçeğe göre düzenlenmesi gerekmektedir. Ülkemizin temel sorunu kendi kendini yöneten bir siyasi yapıya sahip olmamasıdır. Sağlıkta da ihtiyaçlarımızın belirlenmesinde sorun yoktur. Sorun bu ihtiyaçların giderilmesi yönünde atılacak adımlardaki iradenin siyasi iktidarın elinde bulunmamasıdır. Kendi ülkesinin gümrük kapılarına hükmedemeyen, nüfusunu bilmeyen dolayısı ile kaç hastaya sağlık hizmetinin verileceğini bilmeden **talimatla** bütçe çalışması yapan bir devletin sağlıktaki sorunları çözmesi mümkün değildir. Çözüm, halkın ülkeye ve sorunlarına sahip çıkacak siyasi iktidarı oluşturana kadar mücadelesi ile mümkündür.

Hastanelerde doktor ve personel sayısı yeterli mi? Devlet hastanesindeki MR, röntgen vb. cihazlar için uzun tarihli sıra bekleniyor. Bunun önüne nasıl geçilebilir?

Salt doktor sayısı temel alınrsa yeterlidir.

Ancak uzmanlık dalları temel alınrsa bazı uzmanlık dallarında eksiklik giderilememiştir. Hemşire ve yardımcı sağlık çalışanı açığı bütçe yetersizliği öne sürülerek giderilmezken mutfak, temizlik, güvenlik, çamaşırhane gibi hizmetler özelleştirilerek milyonlarca Dolar özel şirketlere sunulmaktadır.

MR gibi tüm uzmanlık dallarının tanı amacı ile hizmet veren birimlerde yoğun talebin denetlenmemesi ve hizmet alan hasta popülasyonunun

kontROLSÜZ artışı ve buna cevap verecek hizmet birimlerinin oluşturulamaması, uzun randevu tarihlerinin ve yığılmaların en önemli nedenleridir. Kısa vadede hastane idaresi ile hekimlerin işbirliği ve özverisi ile hafifletilebilir. Kesin çözüm yolları sağlık sorunlarının ülkenin genel koşulları ile birlikte ele alınmasıyla bulunabilir.

Devlet hastanelerindeki sıkıntılar vatandaşı özel hastanelere yönlendiriyor mu? Siz özel hastaneler için ne düşünüyorsunuz?

Kapitalist emperyalist sistemin yaşadığı krizi hafifleterek sonunu geciktirmesinin yeni adı liberalizmdir. Liberalizm bunu, devletin sağlık, eğitim gibi sosyal bacaklarını keserek sermayeye peşkeş çekme politikalarını emekçilere dayatarak yapar. Özel hastaneler devlet hastanelerinin zaafı üzerine inşa edilen devlet destekli kuruluşlardır. Devlet hastanelerine yapılmayan yatırımlar özel hastanelere Kalkınma Bankası desteği ile özel hastanelerce gerçekleştirilmektedir. Emekçilerin yani ülke çoğunluğunun özel hastane veya yurt dışından sağlık hizmeti alması her zaman mümkün değildir. Bu nedenle devletin hastaneler üzerindeki mülkiyetini koruyarak herkese eşit nitelikli sağlık hizmeti sağlama görevi korunmalıdır. Parası olmayan emekçilerin en az parası

olanlar kadar sağlıklı yaşama hakları vardır ve bu hak sonuna kadar korunmalıdır. Bu hakkımıza tecavüz eden Türkiye hükümeti - IMF destekli özelleştirme politikalarına karşı direnmeliyiz. Bu politikalar karşımıza Genel Sağlık Yasası, Döner Sermaye Yasası olarak gelecektir. Bu politikalara karşı direnerek sağlık hakkımızı sermayenin insafına bırakmamalıyız.

YDÜ gibi özel bir okulda tıp, dış hekimliği ve eczacılık fakültelerinin açılıyor olmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Tıp fakültesinin amacı hekim yetiştirmektir. Bu eğitim sürecinde eğitim malzemesi insandır. Bu nedenle **Dünya Sağlık Örgütü** ancak 2 milyon ve üzerinde nüfusu olan bölgelerde tıp eğitimini önermektedir. Ülkemizde bu bilimsel gerçekliğe karşın delilik derecesinde bir vurdumduymazlık vardır. Öncelikle bu karar Ankara'da alınmıştır. Bu kararın taşeronluğunu üstlenen YDÜ patronlarının halkımızın sağlığını veya eğitim düzeyini düşündüğünü söylemek saflıktır. YDÜ Tıp ve Dış Hekimliği fakültelerinin tek amacı olabilir. Devletin bilinçli olarak diz çöktürmeye çalıştığı kamu hastanelerine rakip olarak özel sağlık hizmetinin verileceği özel bir hastane kurmak. YDÜ rektörünün her gece bir TV kanalında çıktığı reklam turlarına bakarsak bu amacın sırtıttığını görmek için fazla zeki olmaya gerek yoktur. Türkiye bu şekilde siyasi kararlar açılan tıp fakültelerinden mezun olduktan sonra yetersiz eğitimle hekimlik yapmaya çalışan meslektaşımızla doludur.

Hükümetin bu dayatma karar karşısında acizliği ülkemizin içinde bulunduğu siyasi bağımlılığın boyutlarını göstermesi açısından ibret vericidir.

Önümüzdeki dönemi sağlık sistemi açısından nasıl görüyorsunuz?

Hangi ad altında olursa olsun sağlıktaki özelleştirme girişimlerine karşı direneceğiz!

Devlet hastanelerimize ve sağlık merkezlerimize sahip çıkacağız!

1 Mayıs'ta Alanlara!

İşçiler, emekçiler!

Bakın yine Kıbrıs sorununu çözüyorlar.

Bir yanda Talat, diğer yanda Hristofyas. İkisi de çözümcü, ikisi de barışçı, ikisi de solcu!

Ama ne hikmetse bir türlü sorunu çözemiyorlar, çözüm umudunu halka dağıtıp yıllarımızın heba olmasına neden oluyorlar!

Kıbrıs sorunu kahve içmekle, Uzun Yol'da yürümekle, iyi niyet jestleriyle, patlamaması için Kıbrıs sorunu balonunda yeni delikler (Lokmacı Kapısı gibi) açmakla çözülebiliyorsa, buyursun çözsünler!

En akılcı, en bilimsel, en doğru yöntemi, yani ülkemizin tüm emperyalist üs ve askerlerden, kurumlardan bağımsızlığının elde edilmesini, büyük toprak ve mülk sahiplerinin mallarının devletleştirilerek emekçi halkın kullanımına sunulmasını reddederek Kıbrıs sorunu çözülemez.

Bakın, bu "barışçı" ikiliden hiçbiri emperyalistlerin varlığına en ufak bir ses dahi çıkarmıyor.

Hiçbiri patronların düzenine, sermayenin tiranlığına ağzını dahi açmıyor, aksine onların emeği sömürmesini, semirdikçe semirmesini ekonomik gelişme diye göklere çıkartıyorlar.

"Çözdüler çözüyorlar" yalanları altında işçilerin, emekçilerin yaşam koşulları her geçen gün daha da kötüleşiyor.

Asgari ücret hiç çekinmeden 1060 YTL'de tutulabiliyor! Sendikalaştıkları için işçiler, emekçiler, aydınlar işten atılıyor!

Hayat her geçen gün pahalılanırken, alınteri ve namusuyla para kazananların ceplerindeki delik büyüdükçe büyüyor.

Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ve aklınıza gelebilecek her alanda kapitalist saldırılar artıyor, emekçiler büyük bir cenderenin içine alınıyor. Ve emekçiler, böyle koşullar altında 1 Mayıs'ı, bayramlarını, birlik, mücadele ve dayanışma günlerini kutluyorlar!

Özel sektörde çalışan işçiler, kendi bayramlarını

bile işyerlerinde sessizce kutlamak zorunda kalıyorlar!

Sendika yok, iş güvenliği yok, maaşlara zam yok, gelecek yok, umut yok! Bu ülkede hayatı yaratanlara, işçilere dayatılan yaşam işte tam da bu!

İşçiler, emekçiler, devrimciler bu zincir kırılmak zorundadır! Tüm işçiler işkollarında sendikalaşmalı, örgütlenmeli ve hak ve özgürlükleri için mücadele bayrağını daha yükseğe çekmelidirler.

Kendine işçi-emekçi sendikası diyenler, özellikle özel sektörde çalışan işçileri örgütlemeli, buna karşı gelecek tepkileri kararlı bir sınıfsal duruşla bertaraf etmelidir!

Karşılıklı geçişlerin başladığı 2003'ten bu yana 6 yıl geçti, Kıbrıs'ın her iki yanındaki "sol" sendika ve örgütlere "Gelin 1 Mayıs'ı birlikte kutlayalım! İşçi sınıfının bölünmüşlüğüne 1 Mayıs'larda da olsa son verelim!" çağrılarımız her defasında sonuçsuz bırakıldı! Kıbrıs işçi sınıfını yılda bir kez bile bir araya

getiremeyenler bir de çıkıp Kıbrıs sorununu çözmekten bahsedebiliyorlar!

Kıbrıs sorununu çözmek adına bölünmüşlüğü kalıcılaştıranların, tüm milliyetlerden kardeş Kıbrıs işçilerinin arasına düşmanlık tohumları ekenlerin oyununu boşa çıkartmanın zamanı çoktan geldi!

Kıbrıs sorununu çözmek adına emperyalizme tam teslimiyeti savunanları, bağımsız, birleşik ve özgür bir ülke kurmanın önünde engel olanları alaşağı etmek için örgütlenmek, birlikteliğimizi pekiştirmek ve sesimizi sokağa duyurmak zorundayız! Bu güç bizim ellerimizdedir! Bu güç sizin ellerinizdedir!

İşçi sınıfı ve tüm emekçiler, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti etrafında kenetlenmelidir!

Daha fazla umutsuzluğa, hayal kırıklığına uğramamak, emperyalistlerin it dalaşında taraf ve talan olmamak için, çözüm KSP'dedir. Çözüm, KSP'nin devrimci, komünist siyasetindedir!

Tüm Kıbrıs ve dünya işçi sınıfının 1 Mayıs'ı kutlu olsun!

1 MAYIS EYLEM YERLERİ ve SAATLERİ:

1 MAYIS GÜNEY KIBRIS
SAAT 10:00'DAN İTİBAREN
PEO BİNASI ÖNÜNDE
TOPLANMA VE 12:00'DE
ELEFTERIA MEYDANI'NA
YÜRÜYÜŞ

1 MAYIS KUZEY KIBRIS
SAAT 10:00'DAN
İTİBAREN KUĞULU
PARK'TA TOPLANMA VE
10:30'DA SARAYÖNÜ
MEYDANI'NA YÜRÜYÜŞ

1 MAYIS KUZEY KIBRIS SAAT
17:30'DAN İTİBAREN ESKİ
PEYAK YANINDA TOPLANMA VE
18:00'DE İNÖNÜ MEYDANI'NA
KSP - KSG - E.K.İ.M. KORTEJİ
OLARAK YÜRÜYÜŞ

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜNDE ALANLARA!

MAYIS

MAH

MAY

GULAN

MAI

MAIO

МАЯ

1 MAYIS EYLEM YERLERİ ve SAATLERİ:

**1 MAYIS GÜNEY KIBRIS
SAAT 10:00'DAN İTİBAREN
PEO BİNASI ÖNÜNDE
TOPLANMA VE 12:00'DE
ELEFTERİA MEYDANI'NA
YÜRÜYÜŞ**

**1 MAYIS KUZEY KIBRIS
SAAT 10:00'DAN İTİBAREN
KUĞULU PARK'TA
TOPLANMA VE 10:30'DA
SARAYÖNÜ MEYDANI'NA
YÜRÜYÜŞ**

**1 MAYIS KUZEY KIBRIS
SAAT 17:30'DAN İTİBAREN
ESKİ PEYAK YANINDA TOPLANMA
VE 18:00'DE İNÖNÜ MEYDANI'NA
KSP - KSG - E.K.İ.M. KORTEJİ
OLARAK YÜRÜYÜŞ**

Bilgi İçin: 0533 863 66 60